

UNIVERSITATEA TEHNICĂ CLUJ NAPOCA
CENTRUL UNIVERSITAR BAIA MARE
FACULTATEA DE ȘTIINȚE

TEZĂ DE DOCTORAT

TEOREME DE PUNCT FIX IN SPAȚII METRICE
ÎNZESTRATE CU UN GRAF

Coordonator științific:
Prof. Univ. Dr. Vasile Berinde

Doctorand:
Bojor Florin

Baia Mare
2012

Cuprins

Introducere.....	iii
Capitolul 1. Preliminarii	1
4. Grafuri.....	1
Capitolul 2. Contractii în spații metrice înzestrate cu un graf.....	6
1. Teoreme de punct fix pentru Banach G -contractii.....	6
2. Aplicații ale Banach G -contractiilor	8
Capitolul 3. Teoreme de punct fix pentru contractii generalizate în spații metrice înzestrate cu un graf.....	15
1. Teoreme de punct fix pentru operatori G -Kannan	15
2. Teoreme de punct fix pentru operatori G -Zamfirescu	19
3. Teoreme de punct fix pentru operatori G -Ćirić-Reich-Rus.....	23
4. Teoreme de punct fix pentru (G, φ) -contractii	26
5. Teoreme de punct fix pentru operatori G -Bianchini.....	29
Capitolul 4. Câteva extinderi ale teoremelor de punct fix în spații metrice înzestrate cu un graf.....	33
1. Teoreme de punct fix în spații metrice G -complete.....	33
2. Teoreme de tip Maia pentru operatori G -Kannan.....	34
3. Lista lucrărilor științifice ale autorului	35
Bibliografie.....	36

Introducere

Teoria punctului fix este unul dintre cele mai puternice și mai productive instrumente din analiza neliniară și poate fi considerată ca fiind nucleul analizei neliniare. Cel mai cunoscut rezultat din teoria punctului fix este Principiul Contractției al lui Banach (1922), care poate fi considerat începutul acestei teorii. În spații metrice acest principiu poate fi formulat astfel:

Fie (X, d) un spațiu metric complet și operatorul $T : X \rightarrow X$ verifică condiția

$$(0.1) \quad d(Tx, Ty) \leq ad(x, y), \quad \forall x, y \in X,$$

unde $a \in [0, 1)$. Atunci operatorul T are un unic punct fix care poate fi obținut prin metoda aproximațiilor succesive pornind de la orice punct din spațiu.

Un astfel de operator care are un unic punct fix și pentru care șirul aproximațiilor succesive $(T^n x)_{n \geq 0}$ converge către acel punct fix pentru orice $x \in X$ se numește *operator Picard*. În mare parte teoria metrică a punctului fix studiază condițiile suficiente în care un operator este un operator Picard. Deci Principiul Contractției al lui Banach spune că orice contractție, adică un operator care verifică relația (0.1) este un operator Picard. Unul din modurile de generalizare și extindere a Principiului Contractțiilor este înlocuirea condiției de contractție (0.1) cu una mai slabă sau cu una independentă de aceasta. Deoarece orice contractție este un operator continuu, s-a pus următoarea problemă: *Există condiții contractive care să nu implice continuitatea operatorului?*

Primul răspuns afirmativ la această problemă a fost dat de R. Kannan [52] în 1968, care a demonstrat o teoremă de punct fix care extinde principiul contractțiilor la operatori care nu trebuie să fie continui, considerând în loc de (0.1) condiția: există $b \in [0, \frac{1}{2})$ astfel încât

$$(0.2) \quad d(Tx, Tz) \leq b[d(x, Tx) + d(y, Ty)], \quad \forall x, y \in X.$$

Urmând exemplul Teoremei lui Kannan, Chatterjea [31] a demonstrat o teoremă de punct fix în care condiția de contractție este duala relației (0.2) și anume: există $c \in [0, \frac{1}{2})$ astfel încât

$$(0.3) \quad d(Tx, Tz) \leq b[d(x, Ty) + d(y, Tx)], \quad \forall x, y \in X.$$

Este binecunoscut faptul, vezi Rhoades [76], că cele trei condiții (0.1), (0.2) și (0.3) sunt independente.

Prin combinarea celor trei condiții (0.1), (0.2) și (0.3) L. Ćirić [34], S. Reich [74] și I.A. Rus [81] au demonstrat o teoremă de punct fix în care au considerat condiția de contracție mai generală: există numerele reale pozitive a, b, c cu proprietatea $a+b+c < 1$ astfel încât

$$(0.4) \quad d(Tx, Ty) \leq ad(x, y) + bd(x, Tx) + cd(y, Ty), \forall x, y \in X$$

În 1972, T. Zamfirescu [87] a obținut o teoremă de punct fix foarte interesantă prin combinarea celor trei condiții (0.1), (0.2) și (0.3) în felul următor: există trei numere reale $a \in [0, 1)$ și $b, c \in [0, \frac{1}{2})$ astfel încât pentru orice pereche $x, y \in X$ cel puțin una din următoarele condiții este adevărată:

$$\begin{aligned} (z_1) \quad & d(Tx, Ty) \leq ad(x, y); \\ (z_2) \quad & d(Tx, Ty) \leq b[d(x, Tx) + d(y, Ty)]; \\ (z_3) \quad & d(Tx, Ty) \leq c[d(x, Ty) + d(y, Tx)]. \end{aligned}$$

Folosind noțiunea de funcție de comparație, în anul 1983 I.A. Rus [79] a obținut o altă generalizare a Principiului Contractiei prin înlocuirea condiției (0.1) cu următoarea: există o funcție de comparație $\varphi : \mathbb{R}_+ \rightarrow \mathbb{R}_+$ astfel încât

$$(0.5) \quad d(Tx, Ty) \leq \varphi(d(x, y)), \forall x, y \in X.$$

O generalizare a Teoremei lui Kannan a fost făcută de R.M.T. Bianchini [21] prin înlocuirea condiției (0.2) cu următoarea: există $a \in [0, 1)$ astfel încât

$$(0.6) \quad d(Tx, Ty) \leq a \max \{d(x, Tx), d(y, Ty)\}, \forall x, y \in X.$$

În clasificarea făcută de Rhoades [76] numărul condițiilor de contracție considerate de 125, iar condițiile de contracție prezentate mai sus sunt cele pentru care în această teză au fost făcute extinderi și generalizări.

În anul 2003 W. A. Kirk, P. S. Srinivasan și P. Veeramani au introdus o nouă metodă de generalizare a condiției (0.1) și anume reducerea numărului perechilor $(x, y) \in X \times X$ care să verifice condiția de contracție. Pentru aceasta au considerat că A și B sunt două mulțimi nevide și închise ale spațiului X și operatorul $T : A \cup B \rightarrow A \cup B$ verifică condițiile:

$$\begin{aligned} (1) \quad & T(A) \subseteq B, \text{ și } T(B) \subseteq A; \\ (2) \quad & d(Tx, Ty) \leq ad(x, y), \forall x \in A, \forall y \in B. \end{aligned}$$

În aceste condiții operatorul T are un unic punct fix. În aceeași lucrare W. A. Kirk, P. S. Srinivasan și P. Veeramani au extins condiția de contracție la p mulțimi, unde $p \geq 2$.

Un an mai târziu A. C. M. Ran și M. C. B. Reurings [71] au considerat operatori pe spații metrice parțial ordonate, iar condiția de contracție (0.1) a fost înlocuită cu

următoarea: există $a \in [0, 1)$ astfel încât

$$(0.7) \quad d(Tx, Ty) \leq ad(x, y), \forall x, y \in X, x \leq y,$$

unde " \leq " este relația de ordine parțială din spațiul X .

În 2008 J. Jachymski [44] a avut excelenta idee să folosească în loc de spații metrice parțial ordonate spații metrice înzestrate cu un graf orientat, iar condiția de contracție (0.1) să fie îndeplinită doar pentru arcele grafului. Acest lucru înseamnă că dacă G este un graf orientat și $E(G)$ este mulțimea arcelor grafului atunci condiția de contracție se scrie:

$$(0.8) \quad d(Tx, Ty) \leq ad(x, y), \forall (x, y) \in E(G).$$

Pornind de la aceste rezultate, scopul tezei de față este de a face un studiu sistematic al teoremelor de punct fix în spații metrice înzestrate cu un graf. Condițiile de contracție pe care le vom folosi sunt: Kannan, Zamfirescu, Ćirić-Reich-Rus, φ -contracții și Bianchini.

Lucrarea este structurată în patru capitole, fiecare capitol fiind alcătuit la rândul său din mai multe secțiuni.

În primul capitol sunt prezentate noțiunile de bază din teoria punctului fix, noțiuni pe care se construiesc conceptele introduse în această lucrare. Pe parcursul celor opt secțiuni, se introduc notațiile folosite în această lucrare, noțiunile de metrică și spațiu metric, mulțime ordonată și spațiu metric parțial ordonat, graf, funcție de comparație, operatori pe spații metrice și teoremele de punct fix corespunzătoare, precum și teoreme de punct fix pentru operatori în spații metrice ordonate și pentru operatori ciclici.

Contribuțiile originale ale autorului din acest capitol sunt: Exemplele 1.4.1, 1.4.2, Definiția 1.4.4 și Observația 1.4.3.

În capitolul la doilea prezentăm noțiunea de Banach G -contracție introdusă de J. Jachymski în [44] și demonstrăm teoreme de punct fix pentru această noțiune. În continuare demonstrăm că Teoremele de punct fix în spații metrice ordonate, Teorema lui Edelstein, Teoremele de punct fix pentru operatori ciclici și Alternativa punctului fix sunt consecințe ale Teoremei lui Jachymski 2.1.2. După care prezentăm două aplicații ale Alternativei punctului fix la demonstrarea stabilității de tip Hyers-Ulam a ecuațiilor funcționale.

Contribuțiile originale ale autorului în acest capitol sunt: Teorema 2.2.4, în care se demonstrează stabilitatea de tip Hyers-Ulam generalizată pentru ecuația Cauchy generalizată

$$(0.9) \quad f(a_1(x_1) + a_2(x_2) + \dots + a_n(x_n)) = m_1f(x_1) + m_2f(x_2) + \dots + m_nf(x_n),$$

Teoremele 2.2.5 și 2.2.6 în care se demonstrează stabilitatea de tip Hyers-Ulam Rassias pentru ecuația diferențială:

$$(0.10) \quad y'(x) + f(x)y(x) + g(x) = 0,$$

Corolarele 2.2.1, 2.2.2, 2.2.3, 2.2.4 care sunt consecințele celor două teoreme anterioare în care se demonstrează stabilitatea Hyers-Ulam pentru cele două ecuații, Lema 2.2.1, Concluzia 2.2 precum și demonstrațiile Teoremelor 2.2.2 și 2.2.3.

În Capitotlul al treilea extindem teoremele clasice de punct fix obținute de Kannan, Zamfirescu, Reich-Ćirić-Rus, Bianchini pentru cazul spațiilor metrice înzestrate cu un graf. Din aceste extinderi deducem teoreme de punct fix în spații metrice ordonate și, pentru operatori ciclici. Pentru fiecare concept nou introdus vom demonstrăm că extinderea nu este trivială, prin exemple de operatori care verifică condițiile respective.

Contribuțiile originale ale autorului din acest capitol sunt:

Definițiile 3.1.1, 3.2.1, 3.3.1, 3.4.1, 3.5.1, în care se introduc noțiunile de operatori G -Kannan, G -Zamfirescu, G Ćirić-Reich-Rus, (G, φ) -contractii și operator G -Zamfirescu Teoremele 3.1.1, 3.2.1, 3.3.1, 3.4.1, 3.4.2, 3.4.3, 3.5.2, în care se demonstrează teoreme de punct fix pentru operatorii de mai sus

Corolarele 3.1.1, 3.2.1, 3.2.2, 3.2.3, 3.2.4, 3.3.1, 3.3.2, 3.3.3, 3.3.4, 3.4.1, 3.4.2, 3.5.1, în care particularizând grafurile din teoremele prezentate obținem teoreme de punct fix în spații metrice ordonate și, pentru operatori ciclici,

Lemele 3.1.1, 3.2.1, 3.3.1, 3.3.2, 3.5.1, 3.5.2,

Exemplele 3.1.2, 3.1.3, 3.1.4, 3.1.5, 3.1.6, 3.2.1, 3.2.2, 3.2.3, 3.2.4, 3.3.2, 3.3.3, 3.3.4, 3.4.2, 3.4.3, 3.5.2, 3.5.3, 3.5.4,

Observațiile 3.1.1, 3.2.3, 3.2.2,

demonstrațiile Teoremelor 3.1.2, 3.2.2, 3.3.2, 3.5.3 precum și Propoziția 3.4.1.

În ultimul capitol al tezei, Capitolul 4, extindem teoremele de punct fix din capitolul precedent în două contexte diferite:

- a) lucrând în spații metrice G -complete;
- b) lucrând pe mulțimi înzestrate cu două metrice (teoreme de tip Maia).

Contribuțiile autorului din acest capitol sunt: Definiția 4.1.2 în care se introduce conceptul de spațiu G -complet,

Exemplul 4.1.1, Teorema 4.1.1 referitoare la punctele fixe ale operatorilor G -Kannan în spații metrice G complete și Teorema 4.2.2 care este o teoremă de tip Maia pentru operatori G -Kannan.

Teza se încheie cu lista bibliografică, precedată de un extras din aceasta cuprinzând lucrările elaborate de autorul tezei.

CAPITOLUL 1

Preliminarii

Există o multitudine de spații în care sunt formulate și demonstrate teoremele de punct fix: spații metrice, spații topologice, spații uniforme spații metrice parțial ordonate etc. Având în vedere faptul că în teza de față spațiul ambiant este un spațiu metric înzestrat cu un graf, vom prezenta doar noțiunile strict necesare pentru a crea cadrul în care vom prezenta rezultatele importante ale tezei.

Contribuțiile originale ale autorului din acest capitol sunt: Exemplele 1.4.1, 1.4.2, Definiția 1.4.4 și Observația 1.4.3.

4. Grafuri

Următoarele definiții și exemple sunt binecunoscute, vezi de exemplu [37] sau [51].

Definiția 1.4.1. *Un **graf orientat** G este o pereche ordonată $(V(G), E(G))$ formată dintr-o mulțime nevidă $V(G)$ de **noduri** și o mulțime $E(G)$ de **arce**, disjunctă față de $V(G)$ împreună cu o funcție de incidență ψ_G care asociază fiecărui arc din G o pereche ordonată de noduri (nu neapărat distincte) din $V(G)$.*

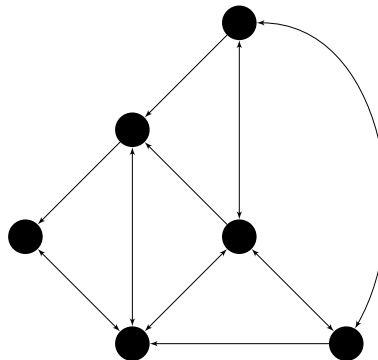
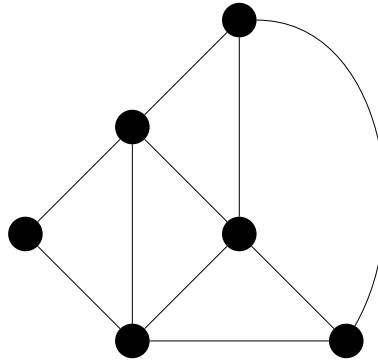

Fig. 1 Graf orientat G

Observația 1.4.1. *Dacă în definiția 1.4.1 funcția ψ_G asociază fiecărui arc din G o pereche neordonată de noduri (nu neapărat distincte) din $V(G)$ atunci G se numește **graf neorientat** (Vezi Fig.2).*

Fig. 2 *Graful neorientat obținut din G*

Dacă $\psi_G(e) = (a, b)$ atunci vom spune că a și b sunt nodurile incidente muchiei e sau că muchia e unește nodurile a și b . Dacă $\psi_G(e) = (a, a)$ atunci muchia e se numește **buclă** a grafului G . Grafurile în care mulțimea nodurilor este finită se pot reprezenta grafic, proprietate din care provine numele noțiunii. Nodurile unui graf le vom reprezenta prin puncte iar arcele printr-o curbă sau un segment care unește cele două noduri incidente.

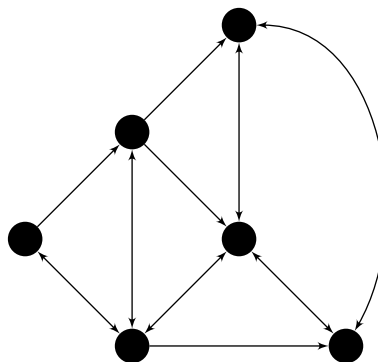
Inversul grafului orientat G este graful notat G^{-1} și care se obține din G prin înlocuirea fiecărui arc $(a, b) \in E(G)$ cu arcul opus (b, a) . Prin urmare avem că:

$$V(G^{-1}) = V(G) \text{ și } E(G^{-1}) = \{(b, a) \mid (a, b) \in E(G)\}$$

Vom nota cu \tilde{G} graficul obținut din G prin adăugarea arcelor opuse ale lui G și vom obține că:

$$(1.11) \quad V(\tilde{G}) = V(G) \text{ și } E(\tilde{G}) = E(G) \cup E(G^{-1})$$

Graful \tilde{G} este un graf orientat în care mulțimea arcelor este simetrică.

Fig. 3 *Inversul grafului G*

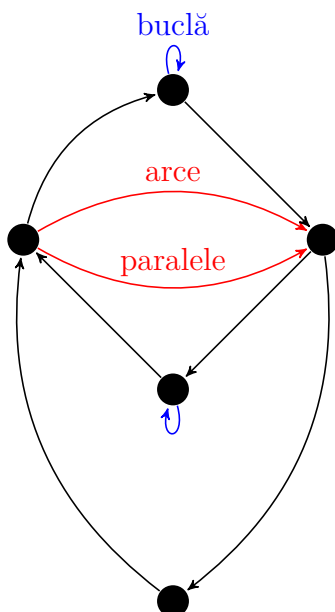
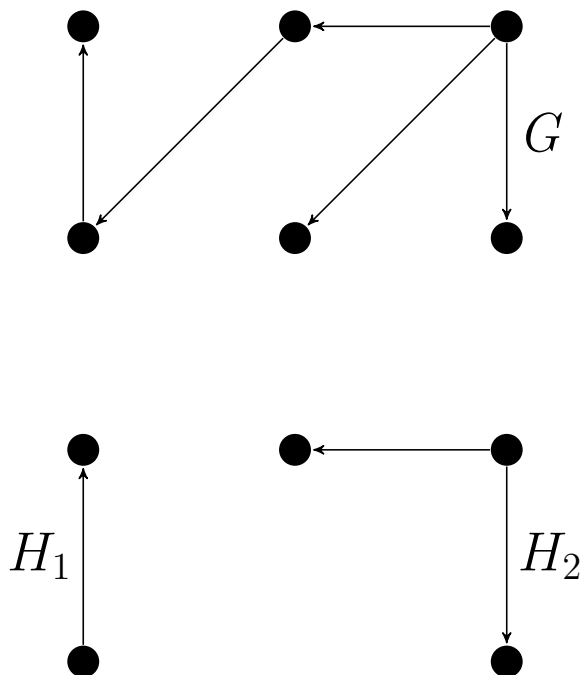

Fig. 4 Graf care conține arce paralele (multigraf) și bucle

Vom spune că (V', E') e un subgraf a lui G dacă $V' \subseteq V(G)$, $E' \subseteq E(G)$ și pentru orice arc $(x, y) \in E'$, $x, y \in V'$.

Fig.5 H_1 și H_2 sunt subgrafuri ale lui G

În continuare vom prezenta câteva noțiuni privind conectivitatea unui graf orientat.

Definiția 1.4.2. Dacă x și y sunt noduri ale grafului orientat G , atunci un **drum** în G de la x la y de lungime N ($N \in \mathbb{N}$) este un șir $(x_i)_{i=0}^N$ de $N + 1$ noduri astfel încât $x_0 = x$, $x_N = y$ și $(x_{i-1}, x_i) \in E(G)$ pentru $i = 1, \dots, N$.

Definiția 1.4.3. Un graf orientat G se numește **tare conex** dacă există cel puțin un drum între orice două noduri din G . Iar G se numește **slab conex** dacă \tilde{G} este conex.

Dacă graful orientat G are mulțimea arcelor $E(G)$ simetrică și x este un nod din G , atunci subgraful notat G_x format din toate arcele și nodurile care sunt conținute într-un drum oarecare care pleacă din x se numește componenta conexă a lui G care-l conține pe x . În acest caz $V(G_x) = [x]_G$, unde $[x]_G$ este clasa de echivalență a lui x în raport cu relația R definită pe $V(G)$ prin:

$$yRz \text{ dacă există un drum în } G \text{ de la } y \text{ la } z.$$

Este clar că G_x este tare conex.

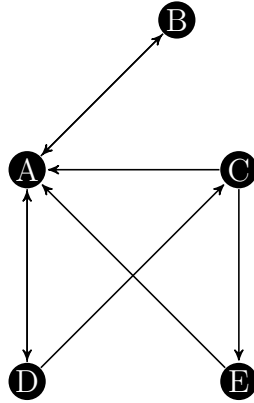

Fig. 6 Graf tare conex. B-A-D-C este un drum de lungime 3

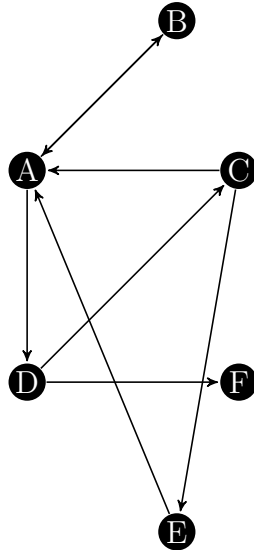

Fig. 7 Graf slab conex dar care nu e tare conex

Observația 1.4.2. Graful din Fig. 7 nu este tare conex deoarece nu există niciun drum în G de la F la C , dar există un drum în \tilde{G} de la F la C și anume $F-D-C$ iar restul sunt conectate direct în \tilde{G} .

Definiția 1.4.4. Fie X o mulțime nevidă, $T : X \rightarrow X$ o funcție și G un graf orientat cu proprietatea $V(G) = X$. Spunem că graful G este T -conex dacă pentru orice noduri x, y din G cu $(x, y) \notin E(G)$, există un drum în G , $(x_i)_{i=0}^N$ de la x la y astfel încât $x_0 = x, x_N = y$ și $(x_i, Tx_i) \in E(G)$ pentru orice $i = 1, \dots, N - 1$. Un graf orientat G este slab T -conex dacă \tilde{G} este T -conex.

În cele ce urmează vom exemplifica această proprietate a grafurilor.

Exemplul 1.4.1. Fie $X := [0, 1]$. Definim graful G prin $V(G) = [0, 1]$ și

$$E(G) = \{(x, y) \in (0, 1] \times [0, 1] \mid x \geq y\} \cup \{(0, 0), (0, 1)\}$$

iar funcția

$$Tx = \frac{x}{10} \text{ pentru } x \in (0, 1], \text{ și } T0 = 1.$$

Perechile de noduri care nu sunt incidente unui arc din G sunt de forma (a, b) cu $a, b \in (0, 1)$, $a < b$. Considerăm drumul $(x_i)_{i=0}^3$ definit prin

$$x_0 = a, x_1 = 0, x_2 = 1, x_3 = b$$

Este evident că $(a, 0), (0, 1), (1, b) \in E(G)$ și $(0, T0) = (0, 1) \in E(G)$ respectiv $(1, T1) = (1, \frac{1}{10}) \in E(G)$. Deci graful G este T -conex. Este evident că graful G este și conex.

Observația 1.4.3. Există grafuri conexe și funcții $T : X \rightarrow X$ astfel încât ele să nu fie grafuri T -conexe.

Exemplul 1.4.2. Fie $X = \mathbb{Z}$, $T : \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{Z}$, $Tx = x + 3$ iar G graful definit prin $V(G) = \mathbb{Z}$ și $E(G) = \{(m, m + 1) \mid m \in \mathbb{Z}\} \cup \{(m + 1, m) \mid m \in \mathbb{Z}\}$.

Graful G este tare conex deoarece pentru orice $a, b \in \mathbb{Z}$, $a < b$ există un drum de la a la b și anume $x_0 = a, x_1 = a + 1, x_2 = a + 2, \dots, x_{b-a} = b$, dar nu este slab T -conex deoarece, dacă $a, b \in \mathbb{Z}$, $a < b - 1$ atunci orice drum în \tilde{G} de la a la b trece prin $y = b - 1$, iar $(y, Ty) = (b - 1, b + 2) \notin E(\tilde{G})$.

CAPITOLUL 2

Contractții în spații metrice înzestrate cu un graf

1. Teoreme de punct fix pentru Banach G -contractții

Scopul principal al acestei lucrări este de a generaliza teoremele de punct fix prezentate în capitolul precedent și anume de a introduce operatori contractivi pe spații metrice înzestrate cu un graf orientat. Primul autor care a considerat astfel de operatori a fost J. Jachymski [44], care a introdus noțiunea de Banach G -contractie și a demonstrat teoreme de punct fix pentru acest tip de operatori. În acest capitol vom prezenta rezultatele lui Jachymski și vom arăta că teoremele de punct fix referitoare la contractii sunt consecințe ale acestor rezultate. Astfel vom demonstra că teoremele de punct fix în spații metrice ordonate, teorema lui Edelstein, teoremele de punct fix pentru operatori ciclici și Alternativa punctului fix sunt consecințe ale Teoremei 2.1.2. În finalul capitolului vom prezenta două aplicații ale Alternativei punctului fix la demonstrarea stabilității de tip Hyers-Ulam pentru ecuații liniare și ecuații diferențiale.

Contribuțiile originale ale autorului în acest capitol sunt: Teoremele 2.2.4, 2.2.5, 2.2.6, Corolarele 2.2.1, 2.2.2, 2.2.3, 2.2.4, Lema 2.2.1 și demonstrațiile Teoremelor 2.2.2 și 2.2.3.

În ceea ce urmează vom considera că (X, d) este un spațiu metric și G este un graf orientat astfel încât $V(G) = X$ și $\Delta = \{(x, x) \mid x \in X\} \subseteq G$.

Definiția 2.1.1 ([44], Def. 2.1). *Spunem că $f : X \rightarrow X$ este o Banach G -contractie sau simplu o G -contractie dacă f conservă arcele lui G , adică*

$$(2.12) \quad \forall x, y \in X ((x, y) \in E(G) \Rightarrow (f(x), f(y)) \in E(G))$$

și f micșorează lungimile arcelor lui G în modul următor:

$$(2.13) \quad \exists \alpha \in (0, 1), \forall x, y \in X ((x, y) \in E(G) \Rightarrow d(f(x), f(y)) \leq \alpha d(x, y))$$

Exemplul 2.1.1 ([44], Ex. 2.1). *Orice operator constant $f : X \rightarrow X$ este o G -contractie deoarece $\Delta \subset E(G)$. De fapt, pentru ca orice operator constant să fie o G -contractie trebuie ca $\Delta \subset E(G)$.*

Exemplul 2.1.2 ([44], Ex. 2.2). *Orice contractie în sens clasic este o G_0 -contractie unde $V(G_0) = X$ și $E(G_0) = X \times X$.*

Exemplul 2.1.3 ([44], Ex. 2.3). *Fie " \preceq " o relație de ordine pe X . Definim graful G_1 prin*

$$V(G_1) = X \text{ și } E(G_1) = \{(x, y) \in X \times X \mid x \preceq y\}.$$

Pentru acest graf, condiția (2.12) reprezintă faptul că $f : X \rightarrow X$ este o funcție crescătoare în raport cu relația de ordine " \preceq ". Clasa G_1 -contractiilor a fost studiată de Nieto și Rodriguez-Lopez [62].

Exemplul următor este precedat de următoarea propoziție

Propoziția 2.1.1 ([44], P. 2.1). *Dacă $f : X \rightarrow X$ este o G -contractie atunci f este atât o G^{-1} -contractie cât și o \tilde{G} -contractie.*

Exemplul 2.1.4 ([44], Ex. 2.4). *Fie " \preceq " o relație de ordine pe X . Definim graful G_2 prin*

$$V(G_2) = X \text{ și } E(G_2) = \{(x, y) \in X \times X \mid x \preceq y \vee y \preceq x\}.$$

Pentru acest graf, condiția (2.12) exprimă faptul că f este monotonă în raport cu relația de ordine. Mai mult, dacă f verifică relația (2.13) cu $G = G_1$ de la Exemplul 2.1.3 atunci din Propoziția 2.1.1, relația (2.13) este verificată și pentru graful G_2 deoarece $G_2 = \tilde{G}_1$. Deci operatorii studiați de Ran și Reurings [71] sunt G_2 -contrații. În general (2.12) exprimă faptul că f transformă elementele comparabile în elemente comparabile, deci clasa G_2 -contractiilor coincide cu clasa operatorilor studiați de Petrușel și Rus [68], respectiv Nieto și Rodriguez-Lopez [63].

Primul rezultat care urmează arată legătura dintre convergența șirului aproximațiilor succesive pentru Banach G -contractii și conectivitatea grafului G . Vom spune că două șiruri $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ și $(y_n)_{n \in \mathbb{N}}$ de elemente din X sunt **Cauchy echivalente** dacă ambele sunt șiruri Cauchy și $d(x_n, y_n) \rightarrow 0$ atunci când $n \rightarrow \infty$.

Teorema 2.1.1 ([44], T. 3.1). *Următoarele afirmații sunt echivalente:*

- (i) G este slab conex;
- (ii) pentru orice G -contractie $f : X \rightarrow X$ și pentru $x, y \in X$ date, șirurile $(f^n x)_{n \in \mathbb{N}}$ și $(f^n y)_{n \in \mathbb{N}}$ sunt Cauchy echivalente;
- (iii) pentru orice G -contractie $f : X \rightarrow X$, $\text{card}(\text{Fix}(f)) \leq 1$.

Pentru a demonstra teorema anterioară vom folosi următoarea lemă.

Lema 2.1.1 ([44], L. 3.1). *Fie $f : X \rightarrow X$ o G -contractie cu constanta α . Pentru orice $x \in X$ și $y \in [x]_{\tilde{G}}$, există $r(x, y) \geq 0$ astfel încât*

$$d(f^n x, f^n y) \leq \alpha^n r(x, y), \text{ pentru orice } n \in \mathbb{N}.$$

Corolarul 2.1.1 ([44], C. 3.1). *Fie (X, d) un spațiu metric complet. Următoarele afirmații sunt echivalente:*

- (i) G este slab conex;
- (ii) pentru orice G -contractie $f : X \rightarrow X$, există $x^* \in X$ astfel încât $\lim_{n \rightarrow \infty} f^n x = x^*$ pentru orice $x \in X$.

Exemplul următor ne arată că nu putem îmbunătăți Corolarul 2.1.1 prin adăugarea faptului că x^* este un punct fix pentru f .

Exemplul 2.1.5 ([44], Ex. 3.2). Fie $X = [0, 1]$ și d_E metrica euclidiană pe X , atunci (X, d_E) este un spațiu metric complet. Definim graful G prin $V(G) = X$ și

$$E(G) = \{(x, y) \in (0, 1] \times (0, 1] \mid x \leq y\} \cup \{(0, 0); (0, 1)\}.$$

Graful G este slab conex deoarece $(x, y) \in E(\tilde{G})$ pentru orice $x, y \in (0, 1]$ iar un drum în \tilde{G} de la 0 la $x \in [0, 1]$ este $x_0 = 0, x_1 = 1, x_2 = x$. Definim funcția $f : X \rightarrow X$ prin $fx := \frac{x}{2}$ dacă $x \in (0, 1]$ și $f0 := \frac{1}{2}$. Un calcul simplu ne arată că f este o G -contracție cu constanta $\alpha = \frac{1}{2}$ și pentru orice $x \in X$ avem $\lim_{n \rightarrow \infty} T^n x = 0$, dar f nu are puncte fixe.

Demonstrația teoremei de punct fix pentru Banach G -contracții se bazează pe următorul rezultat

Propoziția 2.1.2 ([44], P. 3.1). Presupunem că $f : X \rightarrow X$ este o G -contracție astfel încât pentru un $x_0 \in X$, $fx_0 \in [x_0]_{\tilde{G}}$. Fie \tilde{G}_{x_0} componenta lui \tilde{G} care-l conține pe x_0 . Atunci $[x_0]_{\tilde{G}}$ este f -invariantă și $f|_{[x_0]_{\tilde{G}}}$ este o \tilde{G}_{x_0} -contracție. Mai mult, dacă $x, y \in [x_0]_{\tilde{G}}$, atunci $(f^n x)_{n \in \mathbb{N}}$ și $(f^n y)_{n \in \mathbb{N}}$ sunt Cauchy echivalente.

Teorema 2.1.2 ([44], Th 3.2). Fie (X, d) un spațiu metric complet și fie tripletul (X, d, G) având următoarea proprietate:

(2.14)

pentru orice șir $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ de elemente din X , dacă $x_n \rightarrow x$ și $(x_n, x_{n+1}) \in E(G)$

pentru orice $n \in \mathbb{N}$ atunci există un subșir $(x_{k_n})_{n \in \mathbb{N}}$ cu $(x_{k_n}, x) \in E(G)$ pentru orice $n \in \mathbb{N}$.

Fie $f : X \rightarrow X$ o Banach G -contracție, și $X_f = \{x \in X \mid (x, fx) \in E(G)\}$. Atunci următoarele afirmații sunt adevărate:

1. $\text{card}(Ff) = \text{card}\{[x]_{\tilde{G}} \mid x \in X_f\}$.
2. $Ff \neq \emptyset$ dacă și numai dacă $X_f \neq \emptyset$.
3. f are un unic punct fix dacă și numai dacă există $x_0 \in X_f$ astfel încât $X_f \subseteq [x_0]_{\tilde{G}}$.
4. Pentru orice $x \in X_f$, $f|_{[x]_{\tilde{G}}}$ este PO.
5. Dacă $X_f \neq \emptyset$ și G este slab conex, atunci f este PO.
6. Dacă $X' := \cup\{[x]_{\tilde{G}} \mid x \in G\}$ atunci $f|_{X'}$ este WPO.
7. Dacă $f \subseteq E(G)$, atunci f este WPO.

2. Aplicații ale Banach G -contracțiilor

În continuare vom demonstra că teoremele de punct fix referitoare la contracții sunt consecințe ale Teoremei 2.1.2.

Concluzia 2.1. *Principiul contractiei al lui Banach este o consecință a Teoremei 2.1.2.*

Concluzia 2.2. *Teorema datorată lui Ran și Reurings [71] referitoare la contractii în spații metrice parțial ordonate este o consecință a Teoremei 2.1.2.*

Teorema 2.1.2 este o generalizare și a binecunoscutei teoreme de punct fix a lui Edelstein [38].

Teorema 2.2.1 (Edelstein, [38]). *Fie (X, d) un spațiu metric complet și ϵ -înlănțuit pentru un $\epsilon > 0$, adică, pentru $x, y \in X$ date, există $N \in \mathbb{N}$ și un șir $(x_i)_{i=0}^N$ astfel încât $x_0 = x, x_N = y$ și $d(x_{i-1}, x_i) < \epsilon$ pentru $i = 1, \dots, N$. Fie $T : X \rightarrow X$ astfel încât*

$$(2.15) \quad \exists \alpha \in (0, 1), \forall x, y \in X (d(x, y) < \epsilon \Rightarrow d(Tx, Ty) \leq \alpha d(x, y)).$$

Atunci T este PO.

Teorema de punct fix a lui W.A. Kirk, P.S. Srinivasan și P. Veeramani [54] este o consecință a Teoremei 2.1.2, și anume:

Teorema 2.2.2 ([54]). *Fie $p \in \mathbb{N}$, $p \geq 2$ și $\{A_i\}_{i=1}^p$ o familie de p submulțimi nevide și închise ale spațiului metric (X, d) . Presupunem că $T : \{A_i\}_{i=1}^p \rightarrow \{A_i\}_{i=1}^p$ verifică*

$$(2.16) \quad d(Tx, Ty) \leq kd(x, y), \text{ pentru orice } x \in A_i, y \in A_{i+1}, 1 \leq i \leq p$$

unde $A_{p+1} = A_1$. Dacă $k \in (0, 1)$ atunci T are un unic punct fix.

Ultima consecință pe care o vom prezenta în acest capitol exprimă faptul că și Teorema Luxemburg-Jung [55], [46] sau Alternativa punctului fix este o consecință a Teoremei 2.1.2. După care vom prezenta două aplicații ale acestei teoreme la stabilitatea de tip Hyers-Ulam pentru o ecuație funcțională generalizată de tip Cauchy respectiv pentru o ecuație diferențială liniară de ordin I . Folosind teoria punctului fix pentru contractii pe un graf vom prezenta și vom demonstra de fapt forma acestei teoreme introdusă de V. Radu în [70].

Teorema 2.2.3 (Alternativa punctului fix). *Fie (Ω, d) un spațiu metric generalizat și $T : \Omega \rightarrow \Omega$ o contractie cu constanta $a \in [0, 1)$ Atunci, pentru fiecare element $x \in \Omega$, ori*

$$d(T^n x, T^{n+1} x) = \infty, \forall n \geq 0,$$

ori există un număr natural n_0 astfel încât

- i. $d(T^n x, T^{n+1} x) < \infty$ pentru orice $n \geq n_0$;*
- ii. Șirul $(T^n x)_{n \geq 0}$ este convergent către un punct fix y^* a lui T ;*
- iii. y^* este unicul punct fix a lui T în mulțimea $\Gamma = \{y \in \Omega \mid d(T^{n_0} x, y) < \infty\}$;*
- iv. $d(y, y^*) \leq \frac{1}{1-a} d(y, Ty)$ pentru orice $y \in \Gamma$.*

În continuare vom prezenta o aplicație a Alternativei punctului fix deci și a Teoremei 2.1.2 la stabilitatea de tip Hyers-Ulam a ecuației:

$$(2.17) \quad f(a_1(x_1) + a_2(x_2) + \dots + a_n(x_n)) = m_1 f(x_1) + m_2 f(x_2) + \dots + m_n f(x_n),$$

unde $a_i : X \rightarrow X$, $i = \overline{1, n}$ sunt n funcții date, $f : X \rightarrow Y$ este funcția necunoscută și $m_1 + m_2 + \dots + m_n \neq 1$, pe care autorul a demonstrat-o în [22].

În completare vom demonstra următoarea leamnă:

Lema 2.2.1 (F. Bojor, [22]). *Fie X și Y două spații vectoriale și $a_i : X \rightarrow X$, $i = \overline{1, n}$, sunt n funcții astfel încât cel puțin două dintre ele sunt bijective, iar $m_1 + m_2 + \dots + m_n \in \mathbb{R} \setminus \{1\}$. În aceste condiții orice soluție a ecuației (2.17) este o funcție aditivă.*

În continuare vom demonstra stabilitatea Hyers-Ulam generalizată pentru ecuația (2.17). Pentru o funcție $g : X \rightarrow Y$ vom nota cu

$$Dg(x_1, x_2, \dots, x_n) = g(a_1(x_1) + a_2(x_2) + \dots + a_n(x_n)) - m_1 g(x_1) - m_2 g(x_2) - \dots - m_n g(x_n)$$

pentru orice $x_1, x_2, \dots, x_n \in X$.

Teorema 2.2.4 (F. Bojor, [22]). *Presupunem îndeplinite următoarele condiții:*

- i. X este un spațiu normat real și Y este un spațiu Banach real;
- ii. m_1, m_2, \dots, m_n sunt n numere reale cu proprietatea $m_1 + m_2 + \dots + m_n \stackrel{\text{not}}{=} S \neq 0$
- iii. $a_i : X \rightarrow X$, $i = \overline{1, n}$, sunt n funcții astfel încât funcția $A : X \rightarrow Y$ definită prin $A(x) = a_1(x) + a_2(x) + \dots + a_n(x)$, $\forall x \in X$ este aditivă, bijectivă și comută cu fiecare dintre funcțiile a_i , unde $i = \overline{1, n}$;
- iv. $\varphi : X^n \rightarrow [0, \infty)$ este o funcție cu proprietatea că

$$(2.18) \quad \lim_{k \rightarrow \infty} \frac{\varphi(A^{kj}(x_1), A^{kj}(x_2), \dots, A^{kj}(x_n))}{|S|^{kj}} = 0$$

pentru orice $x_1, x_2, \dots, x_n \in X$, unde $j \in \{\pm 1\}$, iar funcția

$$x \mapsto \psi(x) = \varphi(A^{-1}(x), A^{-1}(x), \dots, A^{-1}(x))$$

are proprietatea că $\exists M = M(j) \in (0, 1)$ astfel încât

$$(2.19) \quad \psi(A^j(x)) \leq |S|^j M \psi(x), \forall x \in X, j \in \{\pm 1\}$$

- v. $f : X \rightarrow Y$ o funcție care verifică inegalitatea

$$(2.20) \quad \|Df(x_1, x_2, \dots, x_n)\| \leq \varphi(x_1, x_2, \dots, x_n), \forall x_1, x_2, \dots, x_n \in X.$$

În aceste condiții există o unică soluție $L : X \rightarrow Y$ a ecuației (2.17) astfel încât inegalitatea

$$(2.21) \quad \|f(x) - L(x)\| \leq \frac{M^{\frac{1-j}{2}}}{(1-M)} \psi(x),$$

este adevărată pentru orice $x \in X$.

În ceea ce urmează vom deduce din Teorema 2.2.4 stabilitatea de tip Hyers-Ulam-Rassias a ecuației (2.17)

Corolarul 2.2.1 (F. Bojor, [22]). *Presupunem îndeplinite următoarele condiții::*

- i.* X este un spațiu normat real și Y este un spațiu Banach real;
- ii.* m_1, m_2, \dots, m_n sunt n numere reale cu proprietatea $m_1 + m_2 + \dots + m_n \stackrel{\text{not}}{=} S \neq 0$
- iii.* $a_i : X \rightarrow X$, $i = \overline{1, n}$, n sunt funcții omogene astfel încât funcția $A : X \rightarrow Y$ definită prin $A(x) = a_1(x) + a_2(x) + \dots + a_n(x) = bx$, $\forall x \in X$ unde $b \in \mathbb{R} \setminus \{0, 1\}$;
- iv.* ε și p sunt două numere fixate astfel încât $\varepsilon \geq 0$ și $p \neq \log_{|b|} |S|$ iar $f : X \rightarrow Y$ este o funcție care verifică inegalitatea

(2.22)

$$\|f(a_1(x_1) + \dots + a_n(x_n)) - m_1 f(x_1) - \dots - m_n f(x_n)\| \leq \theta (\|x_1\|^p + \dots + \|x_n\|^p),$$

pentru $\forall x_1, \dots, x_n \in X$

În aceste condiții există o unică soluție $L : X \rightarrow Y$ a ecuației (2.17) astfel încât inegalitatea

$$(2.23) \quad \|f(x) - A(x)\| \leq \frac{n\varepsilon}{\|S| - |b|^p\|} \|x\|^p$$

este adevărată pentru orice $x \in X$.

Următorul corolar este demonstrarea stabilității Hyers-Ulam pentru ecuația (2.17).

Corolarul 2.2.2 (F. Bojor, [22]). *Se consideră următoarele noțiuni:*

- i.* X un spațiu normat real și Y un spațiu Banach real;
- ii.* $m_1, m_2, \dots, m_n \in \mathbf{R}$ astfel încât $m_1 + m_2 + \dots + m_n \stackrel{\text{not}}{=} S \neq 0$
- iii.* $a_i : X \rightarrow X$, $i = \overline{1, n}$, n funcții omogene astfel încât funcția $A : X \rightarrow Y$ definită prin $A(x) = a_1(x) + a_2(x) + \dots + a_n(x) = bx$, $\forall x \in X$ unde $b \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$;
- iv.* $\theta \geq 0$ un număr real fixat și $f : X \rightarrow Y$ o funcție care verifică inegalitatea

$$(2.24) \quad \|f(a_1(x_1) + \dots + a_n(x_n)) - m_1 f(x_1) - \dots - m_n f(x_n)\| \leq \theta,$$

pentru $\forall x_1, \dots, x_n \in X$

Atunci există o unică soluție a ecuației (2.17), $A : X \rightarrow Y$ care verifică inegalitatea

$$(2.25) \quad \|f(x) - A(x)\| \leq \frac{\theta}{\|S| - 1|}, \forall x \in X.$$

În continuare vom prezenta a doua aplicație a Alternativei punctului fix, deci și a Teoremei 2.1.2 la stabilitatea de tip Hyers-Ulam a ecuației diferențiale liniare de ordinul întâi:

$$(2.26) \quad y'(x) + f(x)y(x) + g(x) = 0$$

în anumite condiții, altele decât cele din [50].

Pentru început vom demonstra stabilitatea de tip Hyers-Ulam-Rassias a ecuației (2.26) pe intervale de forma $I = [a, b)$ unde $-\infty < a < b \leq \infty$.

Teorema 2.2.5 (F. Bojor, [25]). *Fie $f, g : I \rightarrow \mathbb{R}$ două funcții continue cu proprietatea că există un număr pozitiv M astfel încât, $|f(x)| \geq M$ pentru orice $x \in I$. Presupunem că $\psi : I \rightarrow [0, \infty)$ este o funcție integrabilă cu proprietatea că $\exists P \in (0, 1)$ astfel încât*

$$(2.27) \quad \int_a^x |f(t)|\psi(t) dt \leq P\psi(x)$$

pentru orice $x \in I$. Dacă o funcție derivabilă cu derivata continuă $y : I \rightarrow \mathbb{R}$ verifică relația:

$$(2.28) \quad |y'(x) + f(x)y(x) + g(x)| \leq \psi(x)$$

pentru orice $x \in I$, atunci există o unică soluție $S : I \rightarrow \mathbb{R}$ a ecuației (2.26) care verifică relațiile:

$$(2.29) \quad |y(x) - S(x)| \leq \frac{P}{M - MP}\psi(x)$$

pentru orice $x \in I$ și $S(a) = y(a)$.

Analog se poate demonstra următoarea teoremă referitoare la stabilitatea de tip Hyers-Ulam-Rassias a ecuației (2.26) pe intervale de forma $J = (b, a]$, unde $-\infty \leq b < a < \infty$.

Teorema 2.2.6 (F. Bojor, [25]). *Fie $f, g : J \rightarrow \mathbb{R}$ două funcții continue cu proprietatea că există un număr pozitiv M astfel încât $|f(x)| \geq M$ pentru orice $x \in J$. Presupunem că $\psi : J \rightarrow [0, \infty)$ este o funcție integrabilă cu proprietatea că $\exists P \in (0, 1)$ astfel încât*

$$(2.30) \quad \int_x^a |f(t)|\psi(t) dt \leq P\psi(x)$$

pentru orice $x \in J$. Dacă o funcție derivabilă cu derivata continuă $y : J \rightarrow \mathbb{R}$ verifică relația:

$$(2.31) \quad |y'(x) + f(x)y(x) + g(x)| \leq \psi(x)$$

pentru orice $x \in J$, atunci există o unică soluție $S : J \rightarrow \mathbb{R}$ a ecuației (2.26) care verifică următoarele relații:

$$(2.32) \quad |y(x) - S(x)| \leq \frac{P}{M - MP}\psi(x)$$

pentru orice $x \in J$ și $S(a) = y(a)$.

Stabilitatea Hyers-Ulam-Rassias a ecuației (2.26) pe \mathbb{R} o vom demonstra folosind Teorema 2.2.5 și Teorema 2.2.6.

Corolarul 2.2.3 (F. Bojor, [25]). Fie $f, g : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ două funcții continue cu proprietatea că există un număr pozitiv M , astfel încât $|f(x)| \geq M$ pentru orice $x \in \mathbb{R}$. Presupunem că $\psi : \mathbb{R} \rightarrow [0, \infty)$ este o funcție integrabilă cu proprietatea că $\exists P \in (0, 1)$ astfel încât

$$(2.33) \quad \left| \int_0^x |f(t)|\psi(t) dt \right| \leq P\psi(x)$$

pentru orice $x \in \mathbb{R}$. Dacă o funcție derivabilă cu derivata continuă $y : J \rightarrow \mathbb{R}$ verifică relația:

$$(2.34) \quad |y'(x) + f(x)y(x) + g(x)| \leq \psi(x)$$

pentru orice $x \in \mathbb{R}$, atunci există o unică soluție $S : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ a ecuației (2.26) care verifică următoarele relații:

$$(2.35) \quad |y(x) - S(x)| \leq \frac{P}{M - MP} \cdot \psi(x)$$

pentru orice $x \in \mathbb{R}$ și $S(0) = y(0)$.

Folosind Teorema 2.2.5 vom demonstra stabilitatea de tip Hyers-Ulam a ecuației (2.26) pe $I = [a, b]$ unde $-\infty < a < b \leq \infty$.

Corolarul 2.2.4 (F. Bojor, [25]). Fie $\varepsilon, M > 0$ și $f : I \rightarrow [M, \infty)$ respectiv $g : I \rightarrow \mathbb{R}$ două funcții continue. Dacă o funcție derivabilă cu derivata continuă $y : I \rightarrow \mathbb{R}$ verifică relația

$$(2.36) \quad |y'(x) + f(x)y(x) + g(x)| \leq \varepsilon$$

pentru orice $x \in I$, atunci există o unică soluție $S : I \rightarrow \mathbb{R}$ a ecuației (2.26) care verifică relațiile:

$$(2.37) \quad |y(x) - S(x)| \leq \frac{\varepsilon}{M(2q - 1)}$$

pentru orice $x \in I$, unde $q \in (\frac{1}{2}, 1)$ și $S(a) = y(a)$.

Ecuația (2.26) nu este Hyers-Ulam stabilă pe intervale de forma $J = (-\infty, a]$ în general, așa cum se poate vedea din următorul exemplu.

Exemplul 2.2.1 (F. Bojor, [25]). Fie ecuația (2.26) unde $f(x) = x^2$ și $g(x) = 0$. Soluția acestei ecuații $S : J \rightarrow \mathbb{R}$ care verifică condiția $S(a) = p$ este

$$(2.38) \quad S(x) = p \cdot e^{\frac{a^3 - x^3}{3}}.$$

O funcție derivabilă cu derivata continuă $y : J \rightarrow \mathbb{R}$ care verifică (2.36) este

$$(2.39) \quad y(x) = p \cdot e^{\frac{a^3 - x^3}{3}} + \varepsilon \cdot e^{-\frac{x^3}{3}} \int_a^x e^{\frac{t^3}{3}} dt.$$

Presupunând că ecuația (2.26) este Hyers-Ulam stabilă, va rezulta că există $k > 0$ astfel încât

$$(2.40) \quad |y(x) - S(x)| \leq \varepsilon \cdot k$$

pentru orice $x \in J$. Prin înlocuire vom obține că:

$$(2.41) \quad \left| \int_a^x e^{\frac{t^3}{3}} dt \right| \leq k e^{\frac{x^3}{3}}$$

pentru orice $x \in J$. Trecând la limită când $x \rightarrow -\infty$ vom obține o contradicție. Deci ecuația (2.26) nu este Hyers-Ulam stabilă pe \mathbb{R} .

CAPITOLUL 3

Teoreme de punct fix pentru contractii generalizate în spații metrice înzestrate cu un graf

În acest capitol, lucrând în spații metrice înzestrate cu un graf vom generaliza noțiunile de operatori Kannan, Zamfirescu, Ćirić-Reich-Rus, Bianchini și φ -contractii și vom da condiții necesare pentru ca acești operatori să fie PO. Toate aceste teoreme vor generaliza și extinde rezultatele clasice obținute pentru aceste clase de operatori.

În cele ce urmează vom considera că (X, d) este un spațiu metric, și că G este un graf orientat cu proprietățile $V(G) = X$, $E(G) \supseteq \Delta$ iar G nu are arce paralele adică G este un 1-graf. Contribuțiile originale ale autorului din acest capitol sunt:

Definițiile 3.1.1, 3.2.1, 3.3.1, 3.4.1, 3.5.1,

Teoremele 3.1.1, 3.2.1, 3.3.1, 3.4.1, 3.4.2, 3.4.3, 3.5.2,

Corolarele 3.1.1, 3.2.1, 3.2.2, 3.2.3, 3.2.4, 3.3.1, 3.3.2, 3.3.3, 3.3.4, 3.4.1, 3.4.2, 3.5.1,

Lemele 3.1.1, 3.2.1, 3.3.1, 3.3.2, 3.5.1, 3.5.2,

Exemplele 3.1.2, 3.1.3, 3.1.4, 3.1.5, 3.1.6, 3.2.1, 3.2.2, 3.2.3, 3.2.4, 3.3.2, 3.3.3, 3.3.4, 3.4.2, 3.4.3, 3.5.2, 3.5.3, 3.5.4,

Observațiile 3.1.1, 3.1.2, 3.2.3, 3.2.2,

demonstrațiile Teoremelor 3.1.2, 3.2.2, 3.3.2, 3.4.4, 3.5.3 și Propoziția 3.4.1.

1. Teoreme de punct fix pentru operatori G -Kannan

În această secțiune, folosind ideea lui Jachymski [44] pentru Banach contractii, vom considera următorul concept:

Definiția 3.1.1 (F. Bojor, [26]). *Fie (X, d) un spațiu metric și G un graf. Operatorul $T : X \rightarrow X$ se numește operator G -Kannan dacă:*

1. $\forall x, y \in X$ cu proprietatea $(x, y) \in E(G)$ avem că $(Tx, Ty) \in E(G)$.
2. există $a \in [0, \frac{1}{2})$ astfel încât:

$$d(Tx, Ty) \leq a [d(x, Tx) + d(y, Ty)]$$

pentru orice $(x, y) \in E(G)$.

Observația 3.1.1. *Dacă T este un operator G -Kannan, atunci T este atât operator G^{-1} -Kannan cât și operator \tilde{G} -Kannan.*

Exemplul 3.1.1. *Orice operator Kannan este un operator G_0 -Kannan, unde graful G_0 este definit prin $V(G_0) = X$ și $E(G_0) = X \times X$.*

Exemplul 3.1.2 (F. Bojor, [26]). Fie mulțimea $X = \{0, 1, 3\}$ înzestrată cu metrica euclidiană d_E . Operatorul $T : X \rightarrow X$, $Tx = 0$, pentru $x \in \{0, 1\}$ și $Tx = 1$, pentru $x = 3$ este operator G -Kannan cu constanta $a = \frac{1}{3}$ pe spațiul metric X înzestrat cu graful G definit prin $E(G) = \{(0, 1); (1, 3); (0, 0); (1, 1); (3, 3)\}$, dar nu este un operator Kannan deoarece $d_E(T0, T3) = 1$ și $d_E(0, T0) + d_E(3, T3) = 2$.

Observația 3.1.2 (F. Bojor, [26]). La fel ca și în cazul contracțiilor și a operatorilor Kannan, există G -contrații care nu sunt operatori G -Kannan precum și operatori G -Kannan care nu sunt G -contrații. Mai mult, există operatori G -Kannan care nu sunt G_1 -contrații pentru orice graf G_1 cu proprietatea $G_1 \neq \Delta$, după cum se poate vedea din exemplul următor.

Exemplul 3.1.3 (F. Bojor, [26]). Fie mulțimea $X = \mathbb{N} \setminus \{0, 1\}$ și operatorul $T : X \rightarrow X$ definit prin $Tx = 2x$. Considerăm graful G definit prin

$$V(G) = X \text{ și } E(G) = \left\{ (2^k n, 2^k(n+1)) : n \in X, k \in \mathbb{N} \right\} \cup \Delta$$

Atunci T este un operator G -Kannan cu constanta $a = \frac{2}{5}$ deoarece

$$\begin{aligned} d_E(T2^k n, T2^k(n+1)) &= 2^{k+1} \leq \frac{2}{5} 2^k (2n+1) \\ &= \frac{2}{5} [d_E(2^k n, T2^k n) + d_E(2^k(n+1), T2^k(n+1))] \end{aligned}$$

pentru orice $n \in X$ și orice $k \in \mathbb{N}$.

Dacă ar exista un graf $G_1 \neq \Delta$ astfel încât operatorul T să fie o G_1 -Banach contracție cu constanta $a \in [0, 1)$ atunci ar exista $x, y \in X$ cu $x \neq y$ astfel încât $(x, y) \in G_1$. Dar atunci

$$d_E(Tx, Ty) = 2|x - y| \leq a|x - y|$$

de unde $a \geq 2$. Deci operatorul T nu este o G_1 -Banach contracție.

Lema 3.1.1 (F. Bojor, [26]). Fie (X, d) un spațiu metric înzestrat cu graful G și $T : X \rightarrow X$ un operator G -Kannan cu constanta a . Dacă graful G este slab T -conex atunci, pentru orice $x, y \in X$, există $r(x, y) \geq 0$ astfel încât

$$(3.42) \quad d(T^n x, T^n y) \leq ad(T^{n-1}x, T^{n-1}y) + \left(\frac{a}{1-a}\right)^n r(x, y) + ad(T^{n-1}y, T^{n-1}x)$$

pentru orice $n \in \mathbb{N}^*$.

Următoarea teoremă este principalul rezultat pentru operatorii G -Kannan.

Teorema 3.1.1 (F. Bojor, [26]). Fie (X, d) un spațiu metric complet înzestrat cu graful G și

$T : X \rightarrow X$ un operator G -Kannan. Presupunem că:

(i.) G este slab T -conex;

- (ii.) pentru orice șir $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ de elemente ale lui X , dacă $x_n \rightarrow x$ și $(x_n, x_{n+1}) \in E(\tilde{G})$ pentru orice $n \in \mathbb{N}$ atunci există un subșir $(x_{k_n})_{n \in \mathbb{N}}$ cu $(x_{k_n}, x) \in E(\tilde{G})$ pentru orice $n \in \mathbb{N}$.

Atunci T este PO.

Următorul exemplu ne arată că condiția (ii.) este necesară pentru ca un operator G -Kannan să fie PO.

Exemplul 3.1.4 (F. Bojor, [26]). Fie $X := [0, 1]$ înzestrat cu metrica euclidiană d_E . Definim graful G prin

$$E(G) = \{(x, y) \in (0, 1] \times (0, 1] \mid x \geq y\} \cup \{(0, 0), (0, 1)\}$$

Fie

$$Tx = \frac{x}{4} \text{ pentru } x \in (0, 1], \text{ și } T0 = 1$$

Este simplu de verificat că (X, d_E) este un spațiu metric complet, G este slab T -conex și T este un operator G -Kannan cu constanta $a = \frac{3}{7}$ deoarece pentru orice $x, y \in (0, 1]$ cu proprietatea $x \geq y$ avem că:

$$d(Tx, Ty) = \frac{|x - y|}{4} \leq \frac{x + y}{4} \leq \frac{1}{3} \left(\frac{3x}{4} + \frac{3y}{4} \right) = \frac{1}{3} [d(x, Tx) + d(y, Ty)]$$

Considerăm șirul $(x_n)_{n \in \mathbb{N}^*}$ definit prin $x_n = \frac{1}{n}$. Pentru orice $n \in \mathbb{N}^*$ avem că $(x_n, x_{n+1}) \in E(\tilde{G})$ dar $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = 0$ și $(x_n, 0) \notin E(\tilde{G})$ pentru orice $n \in \mathbb{N}^*$, deci condiția (ii.) nu este îndeplinită și evident, T nu are puncte fixe.

Exemplul 3.1.3 ne arată că graful G trebuie să fie T -conex pentru ca un operator G -Kannan T , să fie PO. Evident operatorul T este G -Kannan, graful G este slab conex, deoarece pentru orice $m, n \in X$ cu proprietatea $m < n$ avem că șirul $x_0 = m, x_1 = m + 1, \dots, x_{m-n} = n$ este un drum în G de la m la n . Dar graful G nu este slab T -conex deoarece $(2, 4) \notin E(\tilde{G})$ și singurul drum în \tilde{G} de la 2 la 4 este $y_0 = 2, y_1 = 3, y_2 = 4$ iar $(3, T3) = (3, 6) \notin E(\tilde{G})$.

Din Teorema 3.1.1 putem deduce următorul corolar care se referă la condițiile suficiente ca un operator Kannan definit pe un spațiu metric ordonat să fie PO.

Corolarul 3.1.1 (F. Bojor, [26]). Fie (X, \leq) o mulțime ordonată și d o metrică pe X astfel încât spațiul metric (X, d) este complet. Fie $T : X \rightarrow X$ un operator crescător astfel încât următoarele trei condiții sunt adevărate:

- (i.) există $a \in [0, \frac{1}{2})$ astfel încât $d(Tx, Ty) \leq a [d(x, Tx) + d(y, Ty)]$ pentru orice $x, y \in X$ cu $x \leq y$;
- (ii.) pentru orice $x, y \in X$, elemente incomparabile din (X, \leq) , există $z \in X$ astfel încât $x \leq z, y \leq z$ și $z \leq Tz$;
- (iii.) dacă un șir crescător (x_n) converge la $x^* \in X$, atunci $x_n \leq x^*$ pentru orice $n \in \mathbb{N}$.

Atunci T este PO.

În ceea ce urmează vom arăta că teorema de punct fix pentru operatori Kannan ciclici, demonstrată în [67] de Petric și Zlatanov este o consecință a Teoremei 3.1.1.

Teorema 3.1.2. Fie $p \geq 2$ un număr natural și $A_1, A_2, \dots, A_p, A_{p+1} = A_1$ submulțimi nevide și închise ale spațiului metric complet (X, d) . Presupunem că $T : \cup_{i=1}^p A_i \rightarrow \cup_{i=1}^p A_i$ este un operator ciclic, care verifică condiția: există $a \in [0, \frac{1}{2})$ astfel încât pentru orice pereche $(x, y) \in A_i \times A_{i+1}$, cu $i \in \{1, 2, \dots, p\}$, are loc relația

$$d(Tx, Ty) \leq a [d(x, Tx) + d(y, Ty)].$$

În aceste condiții T este PO.

În continuare vom prezenta câteva exemple de operatori G -Kannan care verifică ipoteza Teoremei 3.1.1.

Exemplul 3.1.5 (F. Bojor, [26]). Fie mulțimea $X = [-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}]$ înzestrată cu metrica euclidiană d_E și aplicația $T : X \rightarrow X$ definită prin:

$$Tx = \begin{cases} -|\sin x|, & x \in [-\frac{\pi}{2}, -\frac{\pi}{6}] \cup [\frac{\pi}{6}, \frac{\pi}{2}] \\ 0, & x \in (-\frac{\pi}{6}, \frac{\pi}{6}) \end{cases}.$$

Considerăm graful G definit prin

$$V(G) = X \quad \text{și} \quad E(G) = \{(0, x) : x \in X\}.$$

Graful G este slab T conex și proprietatea ii. din Teorema 3.1.1 este îndeplinită.

Pentru orice $x \in X$ avem că dacă $(0, x) \in E(G)$ atunci și $(T0, Tx) = (0, Tx) \in E(G)$ și folosind elemente de analiză matematică se poate demonstra că T este un operator G -Kannan cu constanta

$$a = \frac{3}{2\pi + 1} < \frac{1}{2}.$$

Aplicând Teorema 3.1.1 operatorul T este PO și T are un unic punct fix $x^* = 0$.

Operatorul T nu este un operator Kannan deoarece presupunând că există $a \in [0, \frac{1}{2})$ astfel încât

$$d_E(Tx, Ty) \leq a [d_E(x, Tx) + d_E(y, Ty)], \quad \forall x, y \in X$$

și alegând $x = \frac{\pi}{2}$, $y = \frac{\pi}{6}$ vom obține că:

$$a \geq \frac{3}{4\pi - 9} > \frac{1}{2}.$$

Exemplul 3.1.6 (F. Bojor, [26]). Fie mulțimea $X = [0, 5]$ înzestrată cu metrica euclidiană d_E și aplicația $T : X \rightarrow X$ definită prin:

$$Tx = \begin{cases} x - 4; & x \in (4, 5] \\ \frac{x}{4}; & x \in [0, 4] \end{cases}$$

Considerăm graful G definit prin

$$V(G) = X \text{ și } E(G) = \{(4, x) : x \in (4, 5]\} \cup [0, 4] \times [0, 4] \cup \Delta.$$

Graful G este slab T conex și proprietatea ii. din Teorema 3.1.1 este îndeplinită.

Pentru orice $x \in X$ avem că dacă $(4, x) \in E(G)$ atunci și $(T4, Tx) = \left(\frac{1}{4}, \frac{x}{4}\right) \in E(G)$ și T este un operator G -Kannan cu constanta $a = \frac{1}{3}$, deoarece:

Cazul I. dacă $x \in (4, 5]$, deci $(4, x) \in E(G)$ avem că

$$d_E(T4, Tx) = |1 - x + 4| = |5 - x| \leq 1 \leq \frac{7}{3} \leq \frac{1}{3} [d_E(4, T4) + d_E(x, Tx)]$$

Cazul II. Dacă $(x, y) \in [0, 4] \times [0, 4]$, atunci

$$d_E(Tx, Ty) = \left| \frac{x - y}{4} \right| \leq \frac{1}{4} [|x| + |y|] \leq \frac{1}{3} \left[\frac{3x}{4} + \frac{3y}{4} \right] = \frac{1}{3} [d_E(x, Tx) + d_E(y, Ty)]$$

Aplicând Teorema 3.1.1 operatorul T este PO și T are un unic punct fix $x^* = 0$.

Operatorul T nu este o G -Banach contracție deoarece

$$\left(4, \frac{9}{2}\right) \in E(G), d_E\left(4, \frac{9}{2}\right) = \frac{1}{2} \text{ și } d_E\left(T4, T\frac{9}{2}\right) = d_E\left(1, \frac{1}{2}\right) = \frac{1}{2}.$$

2. Teoreme de punct fix pentru operatori G -Zamfirescu

În această secțiune vom extinde noțiunea de operator de tip Zamfirescu la operatori care verifică condițiile respective doar pe arcele unui graf G și astfel vom obține noțiunea de operator G -Zamfirescu.

Definiția 3.2.1 (F. Bojor, [28]). Fie (X, d) un spațiu metric. Operatorul $T : X \rightarrow X$ se numește operator G -Zamfirescu dacă:

1. $\forall x, y \in X$ cu proprietatea $(x, y) \in E(G)$ avem că $(Tx, Ty) \in E(G)$.
2. există numerele reale α, β și γ care verifică condițiile: $0 \leq \alpha < 1$, $0 \leq \beta < \frac{1}{2}$ și $0 \leq \gamma < \frac{1}{2}$, iar pentru fiecare $(x, y) \in E(G)$, are loc cel puțin una dintre condițiile următoare:

$$(z_1) d(Tx, Ty) \leq \alpha d(x, y);$$

$$(z_2) d(Tx, Ty) \leq \beta [d(x, Tx) + d(y, Ty)];$$

$$(z_3) d(Tx, Ty) \leq \gamma [d(x, Ty) + d(y, Tx)].$$

Observația 3.2.1. Dacă T verifică condiția (z_1) pentru orice $(x, y) \in E(G)$ atunci T este o Banach G -contracție și dacă T verifică condiția (z_2) pentru orice $(x, y) \in E(G)$ atunci T este operator G -Kannan.

Observația 3.2.2. Dacă T este un operator G -Zamfirescu, atunci T este atât operator G^{-1} -Zamfirescu cât și operator \tilde{G} -Zamfirescu.

Exemplul 3.2.1. Orice operator Zamfirescu este un operator G_0 -Zamfirescu, unde graful G_0 este definit prin $V(G_0) = X$ și $E(G_0) = X \times X$.

Exemplul 3.2.2. Fie mulțimea $X = \{0, 1, 2, 3\}$ înzestrată cu metrica euclidiană. Operatorul $T : X \rightarrow X$, $Tx = 0$, pentru $x \in \{0, 1\}$ și $Tx = 1$, pentru $x \in \{2, 3\}$ este un operator G -Zamfirescu verificând (z_1) din Definiția 3.2.1 cu constanta $\alpha = \frac{2}{3}$, unde $G = \{(0, 1); (0, 2); (2, 3); (0, 0); (1, 1); (2, 2); (3, 3)\}$, dar nu este un operator Zamfirescu deoarece

- $d(T1, T2) = 1$ și $d(1, 2) = 1$ deci (z_1) din Definiția 3.2.1 nu este îndeplinită;
- $d(T1, T2) = 1$ și $d(1, T1) + d(2, T2) = 2$ deci (z_2) din Definiția 3.2.1 nu este îndeplinită;
- $d(T1, T2) = 1$ și $d(1, T2) + d(2, T1) = 2$ deci (z_3) din Definiția 3.2.1 nu este îndeplinită.

Prin urmare, noțiunea de operator G -Zamfirescu este mult mai cuprinzătoare decât cea de de operator Zamfirescu, ceea ce justifică studiul existențelor punctelor fixe pentru operatori G -Zamfirescu.

Pentru început vom demonstra următoarea lema, care este o extindere a unui rezultat din [16], pentru operatori Zamfirescu.

Lema 3.2.1 (F. Bojor, [28]). Fie (X, d) un spațiu metric și $T : X \rightarrow X$ un operator G -Zamfirescu. Atunci

$$(3.43) \quad d(Tx, Ty) \leq 2\delta d(x, Ty) + \delta d(x, y)$$

pentru orice $(x, y) \in E(G)$, unde $\delta = \max\left\{\alpha, \frac{\beta}{1-\beta}, \frac{\gamma}{1-\gamma}\right\}$.

Observația 3.2.3 (F. Bojor, [28]). În mod analog cu Lema 3.2.1 se poate obține că:

$$(3.44) \quad d(Tx, Ty) \leq 2\delta d(x, Tx) + d(x, y)$$

pentru orice $(x, y) \in E(G)$.

Lema 3.2.2 (F. Bojor, [28]). Fie (X, d) un spațiu metric înzestrat cu un graf G și $T : X \rightarrow X$ un operator G -Zamfirescu astfel încât graficul G este slab T -conex.

Dacă $(x, y) \notin E(\tilde{G})$ atunci există $r(x, y) \geq 0$ astfel încât

$$(3.45) \quad d(T^n x, T^n y) \leq n\delta^n r(x, y)$$

pentru orice $n \in \mathbb{N}^*$, unde $\delta = \max\left\{\alpha, \frac{\beta}{1-\beta}, \frac{\gamma}{1-\gamma}\right\}$.

Principalul rezultat din această secțiune este următoarea teoremă.

Teorema 3.2.1 (F. Bojor, [28]). Fie (X, d) un spațiu metric complet înzestrat cu un graf G și $T : X \rightarrow X$ un operator G -Zamfirescu. Presupunem că:

- (i.) G este slab T -conex;
- (ii.) pentru orice $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ șir de elemente din X , dacă $x_n \rightarrow x$ și $(x_n, x_{n+1}) \in E(\tilde{G})$ pentru orice $n \in \mathbb{N}$ atunci există un subșir $(x_{k_n})_{n \in \mathbb{N}}$ cu $(x_{k_n}, x) \in E(\tilde{G})$ pentru $n \in \mathbb{N}$.

Atunci T este PO.

Următorul exemplu ne arată că condiția (ii.) este necesară pentru ca un operator G -Zamfirescu să fie PO.

Exemplul 3.2.3 (F. Bojor, [28]). Fie mulțimea $X := [0, 3]$ înzestrată cu metrica euclidiană d_E . Definim graful G prin

$$V(G) = X \text{ și } E(G) = E(G) = (0, 1] \times (0, 1] \cup \left\{ \frac{1}{2} \right\} \times (1, 3] \cup \left\{ \left(\frac{1}{2}, 0 \right) \right\}.$$

Definim aplicația $T : X \rightarrow X$ prin

$$Tx = \begin{cases} \frac{x}{2}, & x \in (0, 1] \\ \frac{1}{2}, & x \in (0, 1] \cup \{0\} \\ 1, & x \in [2, 3] \end{cases}.$$

E ușor de verificat că (X, d) este un spațiu metric complet, G este slab T -conex. Aplicația T este un operator G -Zamfirescu care verifică (z_1) cu $\alpha = \frac{1}{2}$ pentru orice $(x, y) \in (0, 1] \times (0, 1]$, verifică (z_2) cu $\beta = \frac{1}{3}$ pentru orice $(x, y) \in \left\{ \frac{1}{2} \right\} \times (1, 2] \cup \left\{ \left(\frac{1}{2}, 0 \right) \right\}$ și verifică (z_3) cu $\gamma = \frac{1}{3}$ pentru orice $(x, y) \in \left\{ \frac{1}{2} \right\} \times [2, 3]$. Este clar că, $T^n x \rightarrow 0$ pentru orice $x \in X$, dar T nu are puncte fixe.

Observația 3.2.4. Se poate demonstra că operatorul T de la exemplul anterior nu este o Banach G -contractie, nici un operator G -Kannan.

Următorul exemplu ne arată ca graful G trebuie să fie T -conex pentru ca un operator G -Zamfirescu T să fie PO.

Exemplul 3.2.4 (F. Bojor, [28]). Fie $X := [0, 3]$ înzestrat cu metrica euclidiană d_E . Definim aplicația

$$Tx = \begin{cases} x + 2; & x \in [0, 1] \\ \frac{x}{3}; & x \in (1, 3] \end{cases}.$$

Definim graful G prin $V(G) = X$ și

$$E(G) = [0, 1] \times [0, 1] \cup (1, 3] \times (1, 3] \cup \left\{ \left(\frac{3^n - 1}{3^n}, 3 \right) : n \in \mathbb{N} \right\} \cup \left\{ \left(\frac{3^n - 1}{3^{n-1}}, 1 \right) : n \in \mathbb{N}^* \right\}.$$

Atunci (X, d_E) este un spațiu metric complet, G este slab conex dar nu este slab T -conex deoarece $(1, 3) \notin E(\tilde{G})$ și orice drum în \tilde{G} de la 1 la 3 trece prin 0 dar $(0, T0) = (0, 2) \notin E(\tilde{G})$ sau trece prin $x_0 = \frac{3^n - 1}{3^n}$ cu $n \in \mathbb{N}^*$ dar $(x_0, Tx_0) \notin E(\tilde{G})$.

T este un operator G -Zamfirescu care verifică condiția (z_2) cu $\beta = \frac{1}{3}$ pentru $(x, y) \in [0, 1] \times [0, 1]$ respectiv condiția (z_1) cu $\alpha = \frac{1}{3}$ pentru $(x, y) \in E(G) \setminus [0, 1] \times [0, 1]$. Este evident, $T^n x$ nu converge pentru orice $x \in X$ și T nu are puncte fixe.

Corolarul 3.2.1 (F. Bojor, [28]). Fie (X, d) un spațiu metric complet înzestrat cu graful G și $T : X \rightarrow X$ o G -contractie. Presupunem că:

- (i.) G este slab T -conex;
- (ii.) pentru orice $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ șir de elemente din X , dacă $x_n \rightarrow x$ și $(x_n, x_{n+1}) \in E(G)$ pentru orice $n \in \mathbb{N}$ atunci există un subșir $(x_{k_n})_{n \in \mathbb{N}}$ cu $(x_{k_n}, x) \in E(G)$ pentru $n \in \mathbb{N}$.

Atunci T este PO.

Observația 3.2.5. Se observă că rezultatul anterior este mai slab ca cel obținut de Jachymski în [44], deoarece graful G nu trebuie să fie slab T -conex pentru ca T să fie PO.

Corolarul 3.2.2 (F. Bojor, [28]). Fie (X, d) un spațiu metric complet înzestrat cu graful G și $T : X \rightarrow X$ un operator G -Kannan. Presupunem că:

- (i.) G este slab T -conex;
- (ii.) pentru orice $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ șir de elemente din X , dacă $x_n \rightarrow x$ și $(x_n, x_{n+1}) \in E(G)$ pentru orice $n \in \mathbb{N}$ atunci există un subșir $(x_{k_n})_{n \in \mathbb{N}}$ cu $(x_{k_n}, x) \in E(G)$ pentru $n \in \mathbb{N}$.

Atunci T este PO.

Corolarul 3.2.3 (F. Bojor, [28]). Fie (X, d) un spațiu metric complet înzestrat cu graful G și $T : X \rightarrow X$ un operator care verifică condiția (z_3) din Definiția 3.2.1. (Operatorul T îl vom numi operator G -Chatterjea). Presupunem că:

- (i.) G este slab T -conex;
- (ii.) pentru orice $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ șir de elemente din X , dacă $x_n \rightarrow x$ și $(x_n, x_{n+1}) \in E(G)$ pentru orice $n \in \mathbb{N}$ atunci există un subșir $(x_{k_n})_{n \in \mathbb{N}}$ cu $(x_{k_n}, x) \in E(G)$ pentru $n \in \mathbb{N}$.

Atunci T este PO.

Din Teorema 3.2.1, vom obține un corolar referitor la operatori Zamfirescu în spații metrice parțial ordonate.

Corolarul 3.2.4 (F. Bojor, [28]). Fie (X, \leq) o mulțime ordonată și d o metrică pe X astfel încât spațiul metric (X, d) este complet. Fie $T : X \rightarrow X$ un operator crescător, care verifică următoarele trei condiții:

- (i.) există numerele reale α, β și γ care verifică condițiile $0 \leq \alpha < 1$, $0 \leq \beta < \frac{1}{2}$ și $0 \leq \gamma < \frac{1}{2}$, astfel încât, pentru orice $x, y \in X$ cu $x \leq y$, cel puțin una dintre relațiile următoare este adevărată:
 - (z₁) $d(Tx, Ty) \leq \alpha d(x, y)$;
 - (z₂) $d(Tx, Ty) \leq \beta [d(x, Tx) + d(y, Ty)]$;
 - (z₃) $d(Tx, Ty) \leq \gamma [d(x, Ty) + d(y, Tx)]$.
- (ii.) pentru orice $x, y \in X$, elemente incomparabile ale (X, \leq) , există $z \in X$ astfel încât $x \leq z$, $y \leq z$ și $z \leq Tz$;

(iii.) dacă un șir crescător (x_n) converge la x din X , atunci $x_n \leq x$ pentru orice $n \in \mathbb{N}$.

Atunci T este PO.

În cele ce urmează vom arăta că teorema de punct fix pentru operatori ciclici Zamfirescu demonstrată în [67] de Petric și Zlatanov este o consecință a Teoremei 3.2.1.

Teorema 3.2.2 ([67], T 3.1). Fie $A_1, A_2, \dots, A_p, A_{p+1} = A_1$ submulțimi nevide și închise ale spațiului metric (X, d) și presupunem că $T : \cup_{i=1}^p A_i \rightarrow \cup_{i=1}^p A_i$ este un operator ciclic, pentru care există numerele reale $a \in [0, 1)$, $b \in [0, \frac{1}{2})$ și $c \in [0, \frac{1}{2})$ astfel încât pentru orice pereche $(x, y) \in A_i \times A_{i+1}$, pentru $i \in \{1, 2, \dots, p\}$, cel puțin una din relațiile următoare este adevărată:

- (z₁) $d(Tx, Ty) \leq ad(x, y)$;
- (z₂) $d(Tx, Ty) \leq b[d(x, Tx) + d(y, Ty)]$;
- (z₃) $d(Tx, Ty) \leq c[d(x, Ty) + d(y, Tx)]$.

Atunci T este PO.

3. Teoreme de punct fix pentru operatori G -Ćirić-Reich-Rus

În această secțiune vom extinde noțiunea de operator Ćirić-Reich-Rus introdusă de Rus [80] și Reich [75] pentru spații metrice înzestrate cu un graf și vom da condiții suficiente ca un astfel de operator să fie PO.

Definiția 3.3.1 (F. Bojor, [24]). Fie (X, d) un spațiu metric înzestrat cu un graf G . Operatorul $T : X \rightarrow X$ se numește operator G -Ćirić-Reich-Rus dacă:

1. $\forall x, y \in X$ cu proprietatea $(x, y) \in E(G)$ avem că $(Tx, Ty) \in E(G)$.
2. există numerele pozitive a, b, c cu $a + b + c < 1$, astfel încât, pentru orice $(x, y) \in E(G)$, are loc relația:

$$d(Tx, Ty) \leq ad(x, y) + bd(x, Tx) + cd(y, Ty).$$

Exemplul 3.3.1. Orice operator Ćirić-Reich-Rus este un operator G_0 -Ćirić-Reich-Rus, unde graful G_0 este definit prin $V(G_0) = X$ și $E(G_0) = X \times X$.

Exemplul 3.3.2 (F. Bojor, [24]). Fie mulțimea $X = \{0, 1, 2, 3\}$ înzestrată cu metrica euclidiană d_E . Definim $T : X \rightarrow X$, prin $Tx = 0$, for $x \in \{0, 1\}$ and $Tx = 1$, for $x \in \{2, 3\}$. Atunci T este un operator G -Ćirić-Reich-Rus cu constantele $a = \frac{1}{3}$, $b = 0$ și $c = \frac{1}{3}$, unde $G = \{(0, 1); (0, 2); (2, 3); (0, 0); (1, 1); (2, 2); (3, 3)\}$, dar nu este un operator Ćirić-Reich-Rus deoarece $d(T1, T2) = 1$, $d(1, 2) = 1$, $d(1, T1) = 1$ și $d(2, T2) = 1$.

Observația 3.3.1 (F. Bojor, [24]). Dacă $T : X \rightarrow X$ este un operator G -Ćirić-Reich-Rus, $a \neq b$ și arcele grafului G nu sunt simetrice atunci condiția 2. din Definiția 3.3.1 **nu** este echivalentă cu următoarea:

2'. există numerele pozitive a, b cu proprietatea $a + 2b < 1$ astfel încât, pentru orice $(x, y) \in E(G)$, are loc relația:

$$d(Tx, Ty) \leq ad(x, y) + b[d(x, Tx) + d(y, Ty)].$$

ci doar $2' \Rightarrow 2$.

Pentru început prezentăm următoarea lema.

Lema 3.3.1 (F. Bojor, [24]). *Fie (X, d) un spațiu metric înzestrat cu un graf G și $T : X \rightarrow X$ un operator G -Ćirić-Reich-Rus. Dacă $x \in X$ verifică condiția $(x, Tx) \in E(G)$ atunci*

$$(3.46) \quad d(T^n x, T^{n+1} x) \leq \alpha^n d(x, Tx)$$

pentru orice $n \in \mathbb{N}$, unde $\alpha = \frac{a+b}{1-c}$.

Lema 3.3.2 (F. Bojor, [24]). *Fie (X, d) un spațiu metric înzestrat cu un graf G și $T : X \rightarrow X$ un operator G -Ćirić-Reich-Rus astfel încât graful G este T -conex. Pentru orice $x \in X$ șirul $(T^n x)_{n \in \mathbb{N}}$ este un șir Cauchy.*

Teorema de punct fix corespunzătoare operatorilor G -Ćirić-Reich-Rus este următoarea:

Teorema 3.3.1 (F. Bojor, [24]). *Fie (X, d) un spațiu metric complet înzestrat cu un graf G și*

$T : X \rightarrow X$ un operator G -Ćirić-Reich-Rus. Presupunem că:

(i.) G este T -conex;

(ii.) pentru orice $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ șir de elemente din X cu proprietățile $x_n \rightarrow x$ și $(x_n, x_{n+1}) \in E(G)$ pentru orice $n \in \mathbb{N}$ avem că există un subșir $(x_{k_n})_{n \in \mathbb{N}}$ cu $(x_{k_n}, x) \in E(G)$ pentru orice $n \in \mathbb{N}$.

Atunci T este PO.

Următorul exemplu ne arată că condiția (ii.) este necesară pentru ca un operator G -Ćirić-Reich-Rus să fie PO.

Exemplul 3.3.3 (F. Bojor, [24]). *Fie mulțimea $X := [0, 1]$ înzestrată cu metrica euclidiană d_E . Definim graful G prin*

$$E(G) = \{(x, y) \in (0, 1] \times (0, 1] \mid x \geq y\} \cup \{(0, 0), (0, 1), (1, 0)\}$$

Fie

$$Tx = \frac{x}{4} \text{ pentru } x \in (0, 1], \text{ și } T0 = 1$$

Este ușor de verificat că (X, d) este un spațiu metric complet, G este T -conex și T este un operator G -Ćirić-Reich-Rus cu constantele $a = \frac{3}{4}$, $b = \frac{1}{16}$, $c = \frac{1}{8}$. Este evident că, $T^n x \rightarrow 0$ pentru orice $x \in X$, dar T nu are puncte fixe.

Următorul exemplu ne arată că graful G trebuie să fie T -conex pentru ca un operator G -Ćirić-Reich-Rus T să fie PO.

Exemplul 3.3.4 (F. Bojor, [24]). *Fie mulțimea $X = [0, \infty)$ înzestrată cu metrica euclidiană d_E și*

$$T : X \rightarrow X, \quad Tx = x + 5$$

Definim graful G prin

$$V(G) = X \text{ și } E(G) = \{(x, x + \alpha), (x + \alpha, x) : x \in X, \alpha \in [0, 1]\}$$

Atunci (X, d) este un spațiu metric complet, G este conex deoarece pentru orice $x, y \in X$ șirul $x_0 = x, x_1 = x + \alpha, x_2 = x + 2\alpha, \dots, x_n = x + n\alpha = y$, unde $n = [x - y] + 1$ și $\alpha = \frac{x-y}{n}$ este un drum în G de la x la y . Graful G nu este T -conex deoarece $(x, Tx) \notin E(G)$ pentru orice $x \in X$.

Pentru orice $(x, y) \in E(G)$ ne rezultă că $(Tx, Ty) = (x + 5, y + 5) \in E(G)$ și T verifică relația 2. din Definiția 3.3.1 cu constantele $a = \frac{1}{6}, b = c = \frac{1}{3}$ deoarece pentru orice $x \in X, \alpha \in [0, 1]$ avem că

$$d_E(Tx, T(x + \alpha)) = |x + 5 - x - \alpha - 5| = \alpha \leq 1$$

iar

$$ad_E(x, x + \alpha) + bd_E(x, Tx) + cd_E(x + \alpha, T(x + \alpha)) = \frac{1}{6}\alpha + \frac{10}{6} > 1.$$

Evident, șirul $(T^n x)_{n \in \mathbb{N}}$ nu este convergent pentru orice $x \in X$ și T nu are puncte fixe.

Corolarul 3.3.1 (F. Bojor, [24]). *Fie (X, d) un spațiu metric complet înzestrat cu un graf G și $T : X \rightarrow X$ un operator. Presupunem că:*

- (i.) G este slab T -conex;*
- (ii.) există numerele pozitive a și b cu proprietatea $a + 2b < 1$ astfel încât, pentru orice $(x, y) \in E(G)$, vom avea că $(Tx, Ty) \in E(G)$ și*

$$d(Tx, Ty) \leq ad(x, y) + b[d(x, Tx) + d(y, Ty)];$$

- (iii.) pentru orice $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ șir de elemente din X , dacă $x_n \rightarrow x$ și $(x_n, x_{n+1}) \in E(G)$ pentru orice $n \in \mathbb{N}$ atunci există un subșir $(x_{k_n})_{n \in \mathbb{N}}$ cu $(x_{k_n}, x) \in E(G)$ pentru $n \in \mathbb{N}$.*

Atunci T este PO.

Corolarul 3.3.2 (F. Bojor, [24]). *Fie (X, d) un spațiu metric complet înzestrat cu un graf G și $T : X \rightarrow X$ o Banach G -contractie. Presupunem că:*

- (i.) G este slab T -conex;*
- (ii.) pentru orice $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ șir de elemente din X , dacă $x_n \rightarrow x$ și $(x_n, x_{n+1}) \in E(G)$ pentru orice $n \in \mathbb{N}$ atunci există un subșir $(x_{k_n})_{n \in \mathbb{N}}$ cu $(x_{k_n}, x) \in E(G)$ pentru $n \in \mathbb{N}$.*

Atunci T este PO.

Corolarul 3.3.3 (F. Bojor, [24]). Fie (X, d) un spațiu metric complet înzestrat cu un graf G și $T : X \rightarrow X$ un operator G -Kannan. Presupunem că:

- (i.) G este slab T -conex;
- (ii.) pentru orice $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ șir de elemente din X , dacă $x_n \rightarrow x$ și $(x_n, x_{n+1}) \in E(G)$ pentru orice $n \in \mathbb{N}$ atunci există un subșir $(x_{k_n})_{n \in \mathbb{N}}$ cu $(x_{k_n}, x) \in E(G)$ pentru $n \in \mathbb{N}$.

Atunci T este PO.

Din Teorema 3.3.1, vom obține următorul corolar referitor la operatorul de tip Ćirić-Reich-Rus în spații metrice parțial ordonate.

Corolarul 3.3.4 (F. Bojor, [24]). Fie (X, \leq) o mulțime parțial ordonată și d o metrică pe X astfel încât spațiul metric (X, d) este complet. Fie $T : X \rightarrow X$ un operator crescător care verifică relațiile:

- (i.) există numerele reale pozitive $a, b > 0$ cu $a + 2b < 1$, astfel încât, pentru orice $x, y \in X$ cu $x \leq y$ avem că

$$d(Tx, Ty) \leq ad(x, y) + b[d(x, Tx) + d(y, Ty)].$$

- (ii.) pentru orice $x, y \in X$, elemente incomparabile din (X, \leq) , există $z \in X$ astfel încât $x \leq z$, $y \leq z$ și $z \leq Tz$;
- (iii.) dacă un șir crescător (x_n) converge la x în X , atunci $x_n \leq x$ pentru orice $n \in \mathbb{N}$.

În aceste condiții T este PO.

În ceea ce urmează vom demonstra că teorema de punct fix pentru operatorii Ćirić-Reich-Rus ciclici demonstrată de [65] by Petric este o consecință a Teoremei 3.3.1

Teorema 3.3.2 (M. Petric, [65]). Fie $A_1, A_2, \dots, A_p, A_{p+1} = A_1$ submulțimi nevide și închise ale spațiului metric complet (X, d) . Presupunem că $T : \cup_{i=1}^p A_i \rightarrow \cup_{i=1}^p A_i$ este un operator ciclic, și există numerele pozitive a, b, c cu proprietatea $a + b + c < 1$ astfel încât pentru orice $(x, y) \in A_i \times A_{i+1}$, cu $i \in \{1, 2, \dots, p\}$, avem că

$$d(Tx, Ty) \leq ad(x, y) + bd(x, Tx) + cd(y, Ty).$$

Atunci T este PO.

4. Teoreme de punct fix pentru (G, φ) -contracții

Folosind aceiași tehnică ca în secțiunile precedente vom introduce noțiunea de (G, φ) -contracție și vom da condiții suficiente pentru ca o astfel de contracție să fie

PO, condi

cții care vor generaliza teoremele existente referitoare la φ -contractții.

Definiția 3.4.1 (F. Bojor, [23]). Fie (X, d) un spațiu metric înzestrat cu un graf G . Aplicația $T : X \rightarrow X$ se numește (G, φ) -contracție dacă:

1. $\forall x, y \in X ((x, y) \in E(G) \Rightarrow (Tx, Ty) \in E(G))$.
2. există o funcție de comparație $\varphi : \mathbb{R}_+ \rightarrow \mathbb{R}_+$ astfel încât:

$$d(Tx, Ty) \leq \varphi(d(x, y))$$

pentru orice $(x, y) \in E(G)$.

Observația 3.4.1. Dacă T este o (G, φ) -contracție, atunci T este atât (G^{-1}, φ) -contracție cât și (\tilde{G}, φ) -contracție. Aceasta fiind o consecință a simetriei distanței și a relației 1.

Exemplul 3.4.1. Orice φ -contracție este o (G_0, φ) -contracție, unde graful G_0 este definit prin $E(G_0) = X \times X$.

Exemplul 3.4.2. Orice G -contracție este o (G, φ) -contracție, unde funcția de comparație este $\varphi : \mathbb{R}_+ \rightarrow \mathbb{R}_+$, $\varphi(t) = at$.

Primul rezultat referitor la această noțiune este următorul:

Teorema 3.4.1 (F. Bojor, [23]). Fie (X, d) un spațiu metric înzestrat cu un graf G și $T : X \rightarrow X$. Presupunem că:

- (i.) G este slab conex;
- (ii.) există $x_0 \in X$ astfel încât $(x_0, Tx_0) \in E(\tilde{G})$, iar șirul $(T^n x_0)_{n \in \mathbb{N}}$ are proprietatea: există $k, n_0 \in \mathbb{N}$ astfel încât $(T^{kn} x_0, T^{km} x_0) \in E(\tilde{G})$ pentru orice $m, n \in \mathbb{N}$, $m, n \geq n_0$;
- (iii.)_a T este orbital continuu
sau
- (iii.)_b T este orbital G -continuu și există un subșir $(T^{n_k} x_0)_{k \in \mathbb{N}}$ al șirului $(T^n x_0)_{n \in \mathbb{N}}$ astfel încât $(T^{n_k} x_0, x^*) \in E(G)$ pentru orice $k \in \mathbb{N}$;
- (iv.) există o funcție de comparație $\varphi : \mathbb{R}_+ \rightarrow \mathbb{R}_+$ astfel încât T este o (G, φ) -contracție;
- (v.) metrica d este completă.

În aceste condiții T este PO.

Observația 3.4.2 (F. Bojor, [23]). Teorema 3.4.1 este o generalizare a Teoremei 3.3 din [64].

Dacă îmbunătățim proprietățile operatorului T vom putea să renunțăm la unele proprietăți ale grafului G . În continuare vom considera că φ este funcție de (c)-comparație.

În cele ce urmează vom demonstra că convergența șirului aproximațiilor succesive ale unei (G, φ) -contracție este strâns legată de conectivitatea grafului G .

Teorema 3.4.2 (F. Bojor, [23]). *Următoarele afirmații sunt echivalente:*

- (i) G este slab conex;
- (ii) pentru orice (G, φ) -contracție $T : X \rightarrow X$ și $x, y \in X$ date, șirurile $(T^n x)_{n \in \mathbb{N}}$ și $(T^n y)_{n \in \mathbb{N}}$ sunt echivalente Cauchy;
- (iii) pentru orice (G, φ) -contracție $T : X \rightarrow X$, $\text{card}(F_T) \leq 1$.

O consecință imediată a Teoremei 3.4.2, este:

Corolarul 3.4.1 (F. Bojor, [23]). *Fie (X, d) un spațiu metric complet înzestrat cu un graf G slab conex. Pentru orice (G, φ) -contracție $T : X \rightarrow X$, există un unic $x^* \in X$ astfel încât $\lim_{n \rightarrow \infty} T^n x = x^*$ pentru orice $x \in X$.*

Următorul exemplu ne arată că nu putem îmbunătăți Corolarul 3.4.1 adăugând că x^* este un punct fix a lui T .

Exemplul 3.4.3 (F. Bojor, [23]). *Fie mulțimea $X := [0, 1]$ înzestrată cu metrica euclidiană. Definim graful G prin*

$$E(G) = \{(x, y) \in (0, 1] \times (0, 1] \mid x \geq y\} \cup \{(0, 0), (0, 1)\}$$

Fie

$$Tx = \frac{x}{4} \text{ pentru } x \in (0, 1], \text{ și } T0 = \frac{1}{4}$$

Este simplu de verificat că G este slab conex și T este o (G, φ) -contracție cu $\varphi(t) = \frac{t}{4}$. Evident, $T^n x \rightarrow 0$ pentru orice $x \in X$, dar T nu are puncte.

Demonstrarea teoremelor de punct fix depind de următorul rezultat

Propoziția 3.4.1 (F. Bojor, [23]). *Presupunem că $T : X \rightarrow X$ este o (G, φ) -contracție astfel încât pentru un $x_0 \in X$, $Tx_0 \in [x_0]_{\tilde{G}}$. Fie \tilde{G}_{x_0} componenta lui \tilde{G} care-l conține pe x_0 . Atunci $[x_0]_{\tilde{G}}$ este invariantă în raport cu T și $T|_{[x_0]_{\tilde{G}}}$ este o $(\tilde{G}_{x_0}, \varphi)$ -contracție. Mai mult, dacă $x, y \in [x_0]_{\tilde{G}}$, atunci $(T^n x)_{n \in \mathbb{N}}$ și $(T^n y)_{n \in \mathbb{N}}$ sunt Cauchy echivalente.*

Teorema 3.4.3 (F. Bojor, [23]). *Fie (X, d) un spațiu metric complet, și fie tripletul (X, d, G) având următoarea proprietate:*

(3.47)

pentru orice șir $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ de elemente din X , dacă $x_n \rightarrow x$ și $(x_n, x_{n+1}) \in E(G)$ pentru orice $n \in \mathbb{N}$ atunci există un subșir $(x_{k_n})_{n \in \mathbb{N}}$ cu $(x_{k_n}, x) \in E(G)$ pentru orice $n \in \mathbb{N}$.

Fie $T : X \rightarrow X$ o (G, φ) -contracție, și $X_T = \{x \in X \mid (x, Tx) \in E(G)\}$. Atunci au loc următoarele relații.

$$(1) \text{ card} F_T = \text{card} \{[x]_{\tilde{G}} \mid x \in X_T\}.$$

- (2) $F_T \neq \emptyset$ dacă și numai dacă $X_T \neq \emptyset$.
- (3) T are un unic punct fix dacă și numai dacă există $x_0 \in X_f$ astfel încât $X_T \subseteq [x_0]_{\tilde{G}}$.
- (4) Pentru orice $x \in X_T$, $T|_{[x]_{\tilde{G}}}$ este PO.
- (5) Dacă $X_T \neq \emptyset$ și G este slab conex, atunci T este PO.
- (6) Dacă $X' := \cup \{[x]_{\tilde{G}} \mid x \in G\}$ atunci $T|_{X'}$ este WPO.
- (7) Dacă $T \subseteq E(G)$, atunci T este WPO.

Corolarul 3.4.2 (F. Bojor, [23]). Fie (X, d) un spațiu metric complet ε -înlănțuit pentru un $\varepsilon > 0$, adică, pentru $x, y \in X$ date, există $N \in \mathbb{N}$ și un șir $(x_i)_{i=0}^N$ astfel încât

$$x_0 = x, x_N = y \text{ și } d(x_{i-1}, x_i) < \varepsilon \text{ pentru orice } i = 1, \dots, N.$$

Fie $T : X \rightarrow X$ un operator și $\varphi : \mathbb{R}_+ \rightarrow \mathbb{R}_+$ o funcție de (c) – comparație astfel încât

$$(3.48) \quad \forall x, y \in X (d(x, y) < \varepsilon \Rightarrow d(Tx, Ty) \leq \varphi(d(x, y)))$$

Atunci T este PO.

În continuare vom demonstra că teorema de punct fix pentru φ contrații ciclice introdusă de Păcurar și Rus [69] este o consecință a Teoremei 3.4.3. Vom prezenta și demonstra o variantă puțin modificată a acestei teoreme.

Teorema 3.4.4 (Păcurar, Rus, [69]). Fie (X, d) un spațiu metric complet, $A_1, A_2, \dots, A_p \in Pcl(X)$, $Y = \bigcup_{i=1}^p A_i$, $\varphi : \mathbb{R}_+ \rightarrow \mathbb{R}_+$ o funcție de (c)-comparație și $T : Y \rightarrow Y$ un operator. Presupunem că $\bigcup_{i=1}^p A_i$ este o reprezentare ciclică a lui Y în raport cu T și T este o φ -contractie ciclică, adică verifică relația:

$$(3.49) \quad d(Tx, Ty) \leq \varphi(d(x, y))$$

pentru orice $x \in A_i$, $y \in A_{i+1}$, unde $1 \leq i \leq p$ și $A_{p+1} = A_1$. Atunci T are un unic punct fix $x^* \in \bigcap_{i=1}^p A_i$ iar șirul Picard $\{T^n x\}_{n \in \mathbb{N}}$ converge la x^* pentru orice valoare inițială $x \in Y$.

5. Teoreme de punct fix pentru operatori G -Bianchini

În această secțiune, vom generaliza condiția de contractie introdusă de Bianchini în [21] și implicit teorema de punct fix corespunzătoare.

Definiția 3.5.1 (F. Bojor, [27]). Fie (X, d) un spațiu metric înzestrat cu un graf G . Operatorul $T : X \rightarrow X$ se numește un operator G -Bianchini dacă:

1. Pentru orice $(x, y) \in E(G)$ avem că $(Tx, Ty) \in E(G)$.

2. există $a \in [0, 1)$ astfel încât:

$$d(Tx, Ty) \leq a \max \{d(x, Tx), d(y, Ty)\}$$

pentru orice $(x, y) \in E(G)$.

Exemplul 3.5.1. Orice operator Bianchini este un operator G_0 -Bianchini, unde graful G_0 este definit prin $E(G_0) = X \times X$.

Exemplul 3.5.2 (F. Bojor, [27]). Fie $X = \{0, 1, 2\}$ înzestrat cu metrica euclidiană d_E . Operatorul $T : X \rightarrow X$, $Tx = 0$, for $x \in \{0, 1\}$ și $Tx = 1$, for $x = 2$ este un operator G -Bianchini cu constanta $a = \frac{1}{2}$, unde $G = \{(0, 1); (0, 0); (1, 1); (2, 2)\}$, dar nu este operator Bianchini deoarece $d(T0, T2) = 1$ și

$$\max \{d(0, T0), d(2, T2)\} = \max \{0, 1\} = 1$$

. Însa este simplu de observat că iterația Picard $(T^n x)_{n \in \mathbb{N}}$ converge la 0 pentru orice $x \in X$.

Observația 3.5.1. Dacă T este un operator G -Bianchini, atunci T este atât operator G^{-1} -Bianchini cât și operator \tilde{G} -Bianchini.

Notăție 3.5.1. Fie X o mulțime nevidă, G un graf cu proprietatea $V(G) = X$, $T : X \rightarrow X$ un operator și $n_0 \in \mathbb{N}$. Vom nota

$$X_{T^{n_0}} := \{x \in X \mid (T^{n_0}x, T^{n_0+1}x) \in E(\tilde{G})\}.$$

Lema 3.5.1 (F. Bojor, [27]). Fie (X, d) un spațiu metric înzestrat cu un graf G și $T : X \rightarrow X$ un operator G -Bianchini cu constanta a . Dacă există $n_0 \in \mathbb{N}$ și $x \in X$ astfel încât $x \in X_T^{n_0}$ atunci:

$$(3.50) \quad d(T^n x, T^{n+1}x) \leq a^{n-n_0} d(T^{n_0}x, T^{n_0+1}x)$$

pentru orice $n \in \mathbb{N}, n \geq n_0$.

Lema 3.5.2 (F. Bojor, [27]). Fie (X, d) înzestrat cu un graf G și $T : X \rightarrow X$ un operator G -Bianchini cu constanta a . Dacă graful G este slab conex și

$$(3.51) \quad \bigcup_{n \in \mathbb{N}} X_{T^n} = X$$

atunci, pentru $x, y \in X$ fixate, există $r(x, y) \geq 0$ și $k(x, y) \in \mathbb{N}$ astfel încât

$$(3.52) \quad d(T^n x, T^n y) \leq a^{n-k(x,y)} r(x, y)$$

pentru orice $n \in \mathbb{N}^*, n \geq k(x, y)$.

Principalul rezultat al acestei secțiuni este următoarea teoremă.

Teorema 3.5.2 (F. Bojor, [27]). Fie (X, d) un spațiu metric înzestrat cu un graf G și $T : X \rightarrow X$ un operator G -Bianchini. Presupunem că:

- (i.) G este slab conex;
- (ii.) $\bigcup_{n \in \mathbb{N}} X_{T^n} = X$;
- (iii.) pentru orice $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ din X , dacă $x_n \rightarrow x$ și $(x_n, x_{n+1}) \in E(\tilde{G})$ pentru orice $n \in \mathbb{N}$ atunci există un subsir $(x_{k_n})_{n \in \mathbb{N}}$ cu $(x_{k_n}, x) \in E(\tilde{G})$ pentru orice $n \in \mathbb{N}$.

Atunci T este PO.

Exemplul următor ne arată că (iii.) este o condiție suficientă pentru ca un operator G -Bianchini să fie PO.

Exemplul 3.5.3 (F. Bojor, [27]). Fie $X := [0, 10]$ înzestrat cu metrica euclidiană $d(x, y) = |x - y|$, pentru orice $x, y \in X$. Definim graful G prin

$$E(G) = \{(x, y) \in (0, 10] \times (0, 10] \mid x \geq y\} \cup \{(0, 0), (0, 10)\}$$

Fie

$$Tx = \frac{x}{4} \text{ for } x \in (0, 10], \text{ and } T0 = \frac{5}{2}$$

Este simplu de verificat că (X, d) este un spațiu metric complet, G este slab conex și T este un operator G -Bianchini cu constanta $a = \frac{1}{3}$. Pentru orice $x \in (0, 10]$ vom avea că $(x, Tx) = (x, \frac{x}{4}) \in E(G)$ deoarece $x \geq \frac{x}{4}$ deci $(0, 10] \subset X_{T^0}$ și $(T0, T^2 0) = (\frac{5}{2}, \frac{5}{8}) \in E(G)$ deci $0 \in X_{T^1}$. În consecință $\bigcup_{n \in \mathbb{N}} X_{T^n} = X$. Dar, $T^n x \rightarrow 0$ pentru orice $x \in X$ și T nu are puncte fixe.

Următorul exemplu ne arată că graful G trebuie să fie slab conex pentru ca un operator G -Bianchini să fie PO.

Exemplul 3.5.4 (F. Bojor, [27]). Fie $X := [0, 1]$ înzestrat cu metrica euclidiană $d(x, y) = |x - y|$, pentru orice $x, y \in X$ și

$$Tx = \frac{x}{4} \text{ pentru } x \in (0, 1], \text{ și } T0 = 1$$

Definim graful G prin

$$V(G) = X \text{ și } E(G) = \{(x, y) \in [0, 1] \times [0, 1] \mid x \geq y\} \cup \{(1, 1)\}.$$

Atunci (X, d) este un spațiu metric complet, G nu este slab conex deoarece nu există nici un drum în \tilde{G} de la 0 la 1, condițiile (ii) și (iii) sunt adevărate și T este un operator G -Bianchini cu constanta $a = \frac{1}{3}$. Șirul $T^n x$ converge la 0 pentru orice $x \in X$, dar T nu are puncte fixe.

Prima consecință a teoremei de mai sus se referă la punctele fixe ale unui operator Bianchini în spații metrice parțial ordonate.

Corolarul 3.5.1 (F. Bojor, [27]). Fie (X, \leq) o mulțime parțial ordonată și o metrică pe X astfel încât spațiul metric (X, d) să fie complet. Fie $T : X \rightarrow X$ un operator crescător astfel încât următoarele afirmații sunt adevărate:

1. Există $a \in [0, 1)$ astfel încât $d(Tx, Ty) \leq a \cdot \max \{d(x, Tx), d(y, Ty)\}$ pentru orice $x, y \in X$ cu $x \leq y$;
2. Pentru orice $x \in X$ există $n_x \in \mathbb{N}$ astfel încât $T^{n_x}x$ și $T^{n_x+1}x$ sunt elemente comparabile în (X, \leq) ;
3. Dacă un șir (x_n) converge la x în X , atunci există un subșir $(x_{k_n})_{n \in \mathbb{N}}$ cu $x_{k_n} \leq x$ pentru orice $n \in \mathbb{N}$.

Atunci T este PO.

În ceea ce urmează vom demonstra că teorema de punct fix pentru operatori ciclici Bianchini demonstrată în [?] de Petric este o consecință a Teoremei 3.5.2.

Teorema 3.5.3 (M. Petric, [65]). Fie $p \leq 2$ și $A_1, A_2, \dots, A_p, A_{p+1} = A_1$ submulțimi nevide și închise ale spațiului metric complet (X, d) și presupunem că $T : \cup_{i=1}^p A_i \rightarrow \cup_{i=1}^p A_i$ este un operator ciclic pentru care există $a \in [0, 1)$ astfel încât pentru orice pereche $(x, y) \in A_i \times A_{i+1}$, cu $i \in \{1, 2, \dots, p\}$, avem că

$$d(Tx, Ty) \leq a \cdot \max \{d(x, Tx), d(y, Ty)\}.$$

Atunci T este PO.

CAPITOLUL 4

Câteva extinderi ale teoremelor de punct fix în spații metrice înzestrate cu un graf

În ultimul capitol al tezei, Capitolul 4, extindem teoremele de punct fix din capitolul precedent în două contexte diferite:

- a) lucrând în spații metrice G -complete;
- b) lucrând pe mulțimi înzestrate cu două metrice (teoreme de tip Maia).

Contribuțiile autorului din acest capitol sunt: Definiția 4.1.2, Exemplitul 4.1.1 și Teoremele 4.1.1, 4.2.2

1. Teoreme de punct fix în spații metrice G -complete

În anul 1971 Ćirić [33] a extins teoremele de punct fix pentru operatorii contractivi pentru spații metrice care nu sunt complete dar care sunt orbital complete.

Definiția 4.1.1 (Ćirić [33]). *Fie (X, d) un spațiu metric și $T : X \rightarrow X$ un operator. Spunem că spațiul X este orbital complet dacă orice șir Cauchy inclus în $O(x, \infty) = \{x, Tx, T^2x, \dots\}$, pentru un $x \in X$ este convergent*

Folosind acest concept mai mulți autori au introdus și au demonstrat teoreme de punct fix [32], [33], [6], [84], în acest cadru mai general.

În cele ce urmează vom considera că (X, d) este un spațiu metric înzestrat cu un graf G cu proprietățile $V(G) = X$ și $\Delta = \{(x, x) | x \in X\} \subseteq E(G)$ și vom generaliza conceptul din definiția anterioară pentru astfel de spații.

Definiția 4.1.2. *Spunem că spațiul metric (X, d) este G -complet dacă orice șir Cauchy $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ cu proprietatea*

$$(x_n, x_{n+1}) \in E(\tilde{G}), \text{ pentru orice } n \in \mathbb{N}$$

este convergent.

Se observă că orice spațiu metric complet este un spațiu metric G -complet pentru orice graf G dar reciproca este în general falsă după cum se poate vedea din exemplul următor.

Exemplul 4.1.1. Fie mulțimea $X = [0, \infty) \cap \mathbb{Q}$ care în raport cu metrca euclidiană este un spațiu metric. Definim graful G prin

$$V(G) = X \text{ și } E(G) = \{(x, 0) \mid x \in X\}$$

Dacă $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ este un șir Cauchy cu proprietatea

$$(x_n, x_{n+1}) \in E(\tilde{G}), \text{ pentru orice } n \in \mathbb{N}$$

atunci șirul $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ are un subșir constant 0 deci este convergent la 0. Dar spațiu metric X nu este complet deoarece șirul $(e_n)_{n \in \mathbb{N}^*}$, definit prin $e_n = \left(1 + \frac{1}{n}\right)^n$ nu este convergent în X .

În continuare vom extinde Teorema 3.1.1 [26] la spații metrice G complete.

Teorema 4.1.1. Fie (X, d) un spațiu metric înzestrat cu un graf G astfel încât spațiul (X, d) să fie \tilde{G} complet. Dacă:

- i. $T : X \rightarrow X$ este un operator G -Kannan cu constanta a ;
- ii. graful G este slab T -conex;
- iii. pentru orice șir $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ din X , cu proprietățile $x_n \rightarrow x$ și $(x_n, x_{n+1}) \in E(\tilde{G})$ pentru orice $n \in \mathbb{N}$ există un subșir $(x_{k_n})_{n \in \mathbb{N}}$ cu $(x_{k_n}, x) \in E(\tilde{G}) \quad \forall n \in \mathbb{N}$.

Atunci T este PO.

În mod analog se pot demonstra teoreme de punct fix pentru operatori G -Zamfirescu, G -Ćirić-Reich-Rus, G -Bianchini în spații metrice G -complete.

2. Teoreme de tip Maia pentru operatori G -Kannan

În [56] Maia a demonstrat următoarea teoremă:

Teorema 4.2.1 (Maia, [56]). Fie X o mulțime nevidă, d și ρ două metrice pe X și $T : X \rightarrow X$ un operator. Presupunem că:

- i. $d(x, y) \leq \rho(x, y), \quad \forall x, y \in X$;
- ii. (X, d) este un spațiu metric complet;
- iii. $T : (X, d) \rightarrow (X, d)$ este continuu;
- iv. $T : (X, \rho) \rightarrow (X, \rho)$ este o contracție cu constanta $a \in [0, 1)$;

Atunci T este PO.

Alte extinderi și generalizări ale teoremei lui Maia au fost făcute în [59], [58]. Extinderea Teoremei lui Maia pentru operatori G -Kannan pe spații metrice înzestrate cu un graf este dată de următoarea:

Teorema 4.2.2. Fie X o mulțime nevidă înzestrată cu un graf G , d și ρ două metrice pe X și $T : X \rightarrow X$ un operator. Presupunem că:

- i. $d(x, y) \leq \rho(x, y), \quad \forall x, y \in X$;

- ii. (X, d) este un spațiu metric complet;
- iii. $T : (X, d) \rightarrow (X, d)$ este continuu;
- iv. $T : (X, \rho) \rightarrow (X, \rho)$ este un operator G -Kannan cu constanta $a \in \left[0, \frac{1}{2}\right)$;
- v. graful G este slab T -conex.

Atunci T este PO .

În mod analog se pot obține teoreme de punct fix de tip Maia pentru operatori G -Zamfirescu, G -Ćirić-Reich-Rus, G -Bianchini.

3. Lista lucrarilor științifice ale autorului

Lucrări științifice publicate

- (1) *Fixed point theorems for Reich type contractions on metric spaces with a graph*, Nonlinear Anal., **75** (2012), 3895 – 3901.
- (2) *Note on the stability of first order linear differential equation*, Opuscula Math., **32** (2012), no. 1, 67 – 74.
- (3) *Fixed point of φ -contraction in metric spaces endowed with a graph*, Ann. Univ. Craiova, Math. Comput. Sci. Ser., **37** (2010), no. 4, 85 – 92.
- (4) *Generalized additive Cauchy equations and their Ulam-Hyers stability*, Creative Math & Info., **18** (2009), no. 2, 129 – 135.
- (5) *On the stability of quartic type functional equation*, Creative Math & Info., **17** (2008), no. 2, 319 – 325.

Lucrări științifice acceptate

- (1) *Fixed points of Bianchini mappings in metric spaces endowed with a graph*, Carpathian J. Math.
- (2) *Fixed points of Kannan mappings in metric spaces endowed with a graph*, An. Stiint. Univ. Ovidius Constanta Ser. Mat.

Lucrări științifice trimise spre publicare

- (1) *Fixed point theorem of Zamfirescu mappings in metric spaces endowed with a graph*

Bibliografie

- [1] **Berinde V.**, *Some remarks on a fixed point theorem for Ćirić-type almost contractions*, Carpathian J. Math., **25** (2009), no. 2, 157–162.
- [2] **Aczel J.**, *Lectures on Functional Equations and their Applications*, Academic Press, New York- San Francisco- London, 1966.
- [3] **Albu M.**, *A fixed point theorem of Maia-Perov type*, Studia Univ. Babeş-Bolyai, Math., **23** (1978), 76–79.
- [4] **Alsina C.**, **Ger R.**, *On some inequalities and stability results related to the exponential function*, J. Inequal. Appl, **2** (1998), 373–380.
- [5] **Aoki T.**, *On the stability of the linear transformation in spaces.*, J. Math. Soc. Japan, **2** (1950), 64–66.
- [6] **Babu G. V. R.**, **Kameswari M. V. R.** , *Some fixed point theorems relating to the orbital continuity*, Tamkang J. Math., **36(1)** (2005), 73–80.
- [7] **Badea C.**, *On the Hyers-Ulam stability of mappings: the direct method*, Hadronic Press (1994), 7–13.
- [8] **Banach S.** , *Sur les operations dans les ensembles abstraits et leur applications aux equations integrales*, Fund. Math., **3** (1922), 133–181.
- [9] **Banach, S.**, *Theories des Operations Linearies*, Monografie Matematyczne, 1932.
- [10] **Berinde V.** , *Approximating fixed points of weak φ -contractions using the Picard iteration*, Fixed Point Theory, **4** (2003), no. 2, 131–142.
- [11] **Berinde, V.**, *A fixed point theorem of Maia type in K -metric spaces*, Seminar on Fixed Point Theory, Babeş-Bolyai Univ., Cluj-Napoca, **3** (1991), 7–14.
- [12] **Berinde V.**, *Contractii generalizate și aplicații*, Editura Cub Press 22, Baia Mare, 1997.
- [13] **Berinde V.**, *On the approximation of fixed points of weak φ -contractive operators*, Fixed Point Theory, **4** (2003), no. 2, 131–142.
- [14] **Berinde V.**, *Approximating fixed points of weak contractions using the Picard iteration*, Nonlinear Analysis Forum, **9(1)** (2004), 43–53.
- [15] **Berinde V.**, *A convergence theorem for Mann iteration in the class of Zamfirescu operators*, An. Univ. Vest Timiș. Ser. Mat.-Inform., **45** (2007), 33–41.
- [16] **Berinde V.**, *Iterative Approximation of Fixed Points*, Springer, Verlag Berlin Heidelberg New York, 2007.

- [17] **Berinde V.**, *General constructive fixed point theorems for Ćirić-type almost contractions in metric spaces*, Carpathian J. Math., **24** (2008), 10–19.
- [18] **Berinde V. Berinde M.**, *On Zamfirescu's fixed point theorem*, Rev. Roumaine Math. Pures Appl., **50** (2005), 443–453.
- [19] **Berinde, V., Păcurar, M.**, *A note on the paper "Remarks on fixed point theorems of Berinde"*, Nonlinear Analysis Forum, **14** (2009), 119–124.
- [20] **Bianchini R.M., Grandolfi M.**, *Transformazioni di tipo contrattivo generalizzato in uno spazio metrico*, Ann. Acad. Naz. Lincei, **45** (1968), 212–216.
- [21] **Bianchini R.M.T.**, *Su un problema di S. Reich riguardante la teoria dei punti fissi*, Bolletino U.M.I., **4(5)** (1972), 103–106.
- [22] **Bojor F.**, *Generalized additive Cauchy equations and their Ulam-Hyers stability*, Creative Math. and Info., **18** (2009), no. 2, 129–135.
- [23] **Bojor F.**, *Fixed point of φ -contraction in metric spaces endowed with a graph*, Ann. Univ. Craiova, Math. Comput. Sci. Ser., **37** (2010), no. 4, 85–92.
- [24] **Bojor F.**, *Fixed point theorems for Reich type contractions on metric spaces with a graph*, Nonlinear Anal., **75** (2012), 3895–3901.
- [25] **Bojor F.**, *Note on the stability of first order linear differential equation*, Opuscula Math., **32** (2012), no. 1, 67–74.
- [26] **Bojor F.**, *Fixed point of Kannan mapping in metric spaces endowed with a graph*, An. Stiint. Univ. Ovidius Constanta Ser. Mat. ((acceptat)).
- [27] **Bojor F.**, *Fixed points of Bianchini mappings in metric spaces endowed with a graph*, Carpathian J. Math. ((acceptat)).
- [28] **Bojor F.**, *Fixed point theorems for Zamfirescu mappings in metric spaces endowed with a graph*, ((trimis)).
- [29] **Borelli C., Forti L.**, *On a general Hyers-Ulam stability result*, Internat. J. Math. and Math. Sci., **18** (1995), 229–236.
- [30] **Bourbaki, N.**, *Topologie générale*, Herman, 1961.
- [31] **Chatterjea, S.K.**, *Fixed point theorems*, C. R. Acad. Bulgare Sci., **25** (1972), 727–730.
- [32] **Ćirić, Lj. B.**, *Generalized contractons and fixed point theorem*, Publ. L'Inst. Math., **12** (1971), 19–26.
- [33] **Ćirić, Lj. B.**, *On contraction type mappings*, Math. Balkanica, **1** (1971), 52–57.
- [34] **Ćirić, Lj. B.**, *A generalization of Banach's contraction principle*, Proc. Am. Math. Soc., **45** (1974), 267–273.
- [35] **Cădariu L. Radu V.**, *On the stability of the Cauchy functional equation: a fixed points approach*, Grazer Math. Ber., Bericht Nr., **346** (2004), 323–350.
- [36] **Diaz J.B., Margolis B.**, *A fixed point theorem of the alternative, for contraction on a generalized complete metric space*, Bull. Amer. Math. Soc., **74** (1968), 305–309.

- [37] **Diestel R.**, *Graduate texts in mathematics*, Springer-Verag, 2005.
- [38] **Edelstein M.**, *An extension of Banach's contractie principle*, Proc. Amer. Math. Soc., **12** (1961), 7–10.
- [39] **Euler L.**, *Solutio problematis ad geometriam situs pertinentis*, Comment. Acad. Sci. Imper. Petropol., **8** (1736), no. 2, 128–140.
- [40] **Fréchet, M.**, *Les espaces abstraits*, Gauthier-Villars, Paris, 1928.
- [41] **Gajda Z.**, *On stability of additive mappings*, Internat. J. Math. Math. Sci., **14** (1991), 431–434.
- [42] **Găvruta P.**, *A generalization of the Hyers-Ulam-Rassias Stability of approximately additive mappings*, J. Math. Anal. Appl., **1849** (1994), 431–436.
- [43] **Hyers D. H.**, *On the stability of the linear functional equation*, Proc. Natl. Acad. Sci., **27** (1941), 222–224.
- [44] **Jachymski J.**, *The contractie principle for mappings on a metric space with a graph*, Proc. Amer. Math. Soc., **1** (2008), 1359–1373.
- [45] **Jachymski J., Jóźwik I.**, *Nonlinear contractive conditions: A comparison and related problems*, Banach Center Publ., **77** (2007), 123–146.
- [46] **Jung C. F. K.**, *On generalized complet metric spaces*, Bull. A.M.S., **75** (1969), 113–116.
- [47] **Jung S. M.**, *Hyers-Ulam Stability of Linear Differential Equations of First Order*, Appl. Math. Lett., **17** (2004), 1135–1140.
- [48] **Jung S. M.**, *Hyers-Ulam Stability of Linear Differential Equations of First Order (II)*, Appl. Math. Lett., **19** (2006), 854–858.
- [49] **Jung S. M.**, *A Fixed Point Approach to the Stability of a Volterra Integral Equation*, Fixed Point Theory Appl., **Article ID 57064** (2007).
- [50] **Jung S. M.**, *A Fixed Point Approach to the Stability of Differential Equations $y' = F(x, y)$* , Bull. Malays. Math. Sci. Soc., **33** (2010), no. 2, 47–56.
- [51] **Jungnickel, D.**, *Graphs, networks and algorithms*, Springer, 2008.
- [52] **Kannan, R.**, *Some results on fixed points*, Bull. Calcutta Math. Soc., **10** (1968), 71–76.
- [53] **Kannan R.**, *On certain sets and fixed point theorems*, Roum. Math. Pure. Appl., **14** (1969), 51–54.
- [54] **Kirk W.A., Srinivasan P.S., Veeramani P.**, *Fixed points for mappings satisfying cyclical contractive conditions*, Fixed Point Theory, **4** (2003), no. 1, 79–89.
- [55] **Luxemburg W. A. J.**, *n the convergence of successive approximations in the theory of ordinary differential equations. II*, Nederl. Akad. Wetensch. Proc. Ser. A, **20** (1958), 540–546.
- [56] **Maia M. G.**, *Unósservazione sulle contrazioni metriche*, Rend. Sem. Mat. Univ. Padova, **40** (1968), 139–143.

- [57] **Miura T.**, *On the Hyers-Ulam stability of a differentiable map*, Sci. Math. Japan, **55** (2002), 17–24.
- [58] **Mureşan A.S.**, *Some fixed point theorems of Maia type*, Sem. on Fixed Point Theory, Babeş-Bolyai Univ. Cluj-Napoca, **Preprint No. 3** (1988), 35–42.
- [59] **Mureşan A.S.**, *From Maia fixed point theorem to fixed point theory in a set with two metrics*, Carpathian J. Math (2007), 133–140.
- [60] **Nicolae A., O'Regan D. Petrusel A.**, *Fixed point theorems for singlevalued and multivalued generalized contractions in metric spaces endowed with a graph*, Georgian Math. J., **18** (2011), 307–327.
- [61] **Nieto J. J., Pouso R. L. Rodríguez-López R.**, *Fixed point theorems in ordered abstract spaces*, Proc. Amer. Math. Soc., **135** (2007), 2505–2517.
- [62] **Nieto J. J., Rodríguez-López R.**, *Contractive mapping theorems in partially ordered sets and applications to ordinary differential equations*, Order, **22** (2005), 223–239.
- [63] **Nieto J. J., Rodríguez-López R.**, *Existence and uniqueness of fixed point in partially ordered sets and applications to ordinary differential equations*, Acta Math. Sinica, English Ser. (2007), 2205–2212.
- [64] **O'Regan D., Petrusel A.**, *Fixed point theorems for generalized contractions in ordered metric spaces*, J. Math. Anal. Appl., **341** (2008), 1241–1252.
- [65] **Petric M.A.**, *Some remarks concerning Ćirić-Reich-Rus operators*, Creative Math. & Info., **18** (2009), 188–193.
- [66] **Petric M.A.**, *Fixed points and best proximity points theorems for cyclical contractive operators*, Teză de doctorat, 2011.
- [67] **Petric M.A., Zlatanov B. G.**, *Fixed point theorems of Kannan type for cyclical contractive conditions*, (accepted).
- [68] **Petrusel A., Rus I.A.**, *Fixed point theorems in ordered L-spaces*, Proc. Amer. Math. Soc., **134** (2006), 411–418.
- [69] **Păcurar M., Rus I.A.**, *Fixed point theorems for cyclic φ -contractions*, Nonlinear Analysis: Theory, Methods and Applications, **72** (2010), 1181–1187.
- [70] **Radu V.**, *The fixed point alternative and the stability of functional equations*, Fixed Point Theory, **4** (2003), 91–96.
- [71] **Ran A.M.C., Reurings M.C.B.**, *A fixed point theorem in partially ordered sets and some applications to matrix equations*, Proc. Amer. Math. Soc., **132** (2004), 1435–1443.
- [72] **Rassias J. M.**, *Solution of a stability problem of Ulam*, Discuss. Math., **12** (1992), 431–434.
- [73] **Rassias Th. M.**, *On the stability of the linear mapping in Banach spaces*, Proc. Amer. Math. Soc., **72** (1978), 297–300.
- [74] **Reich S.**, *Kannan's fixed point theorem*, Boll. U.M.I., **4** (1971), 1–11.

- [75] **Reich S.**, *Some remarks concerning contraction mappings*, Canad. Math. Bull., **14** (1971), 121–124.
- [76] **Rhoades B. E.**, *A Comparison of Various Definitions of Contractive Mappings*, Trans. Amer. Math. Soc., **226** (1977), 257–290.
- [77] **Rus I. A.**, *Some fixed point theorems in metric spaces*, Rend. Ist. di Matem. Univ. di Trieste, **3** (1971), 1–4.
- [78] **Rus I. A.**, *O metodă posedoviseleninâh priblijenii*, Rev. Roum. Math. Pures Appl., **17** (1972), 1433–1437.
- [79] **Rus I. A.**, *Generalized Contractions*, Seminar on fixed point theory, Univ. Cluj-Napoca, Preprint 3 (1983), 1–130.
- [80] **Rus I. A.**, *Cyclic representations and fixed points*, Ann. Tiberiu Popoviciu Semin. Funct. Equ. Approx. Convexity, **3** (2005), 171–178.
- [81] **Rus I.A.**, *Principii și aplicații ale teoriei punctului fix*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1979.
- [82] **Rus I.A.**, *Generalized contractions and Applications*, Cluj University Press, 2001.
- [83] **Rus I.A., Petrușel A, Petrușel G.**, *Fixed Point Theory*, Cluj University Press, 2008.
- [84] **Samet B, Vetro C.**, *Berinde mappings in orbitally complete metric spaces*, Chaos Solitons Fract., **44** (2011), 1075–1079.
- [85] **Trif T.**, *On the stability of a functional equation deriving from an inequality of Popoviciu for convex functions*, J. Math. Anal. Appl., **272** (2002), 604–616.
- [86] **Ulam S.M.**, *A Collection of Mathematical Problems*, Interscience Publ. New York, 1960.
- [87] **Zamfirescu T.**, *Fixed point theorems in metric spaces*, Arch. Math. (Basel) (1972), 292–298.